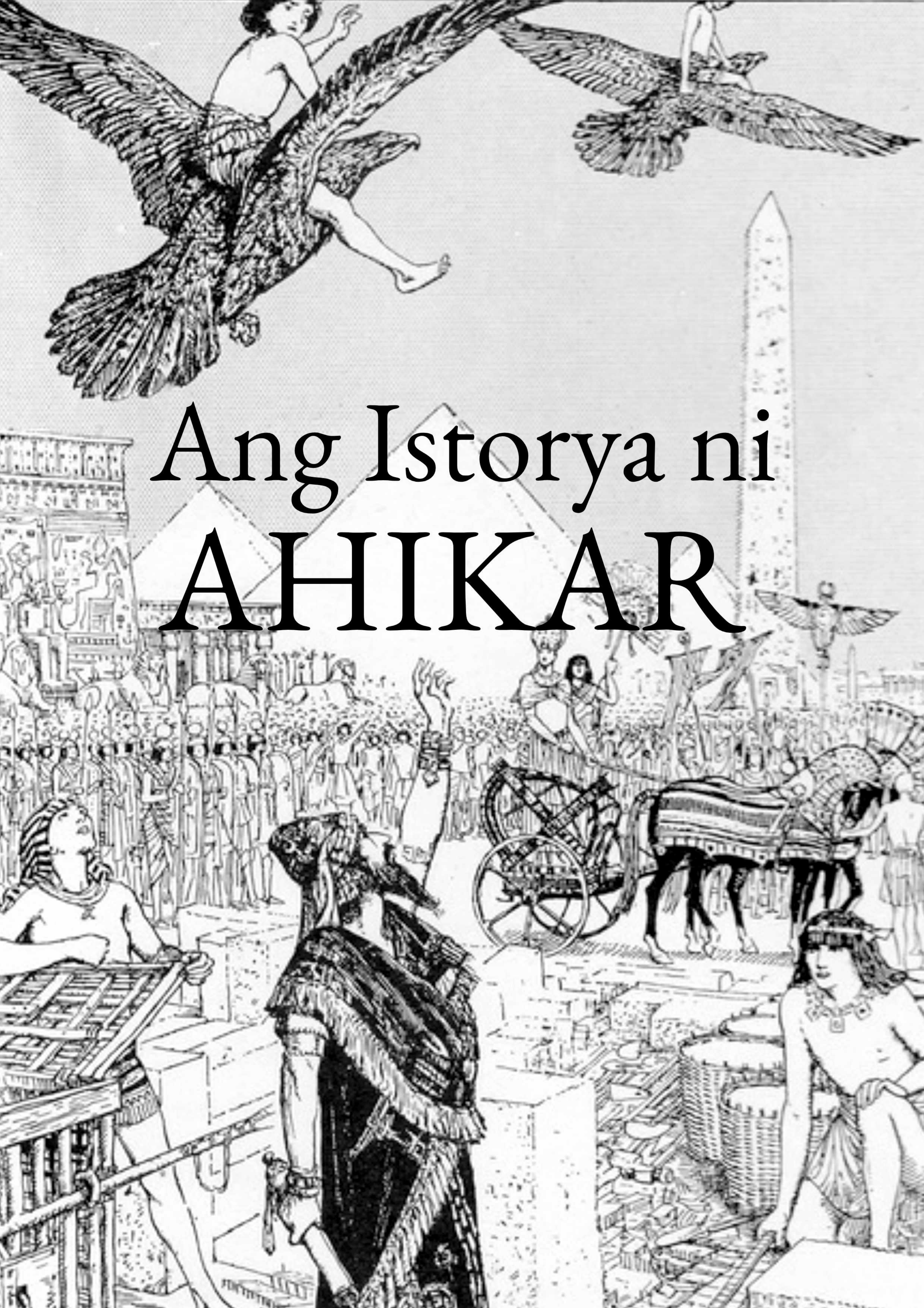
Ang Istorya ni AHIKAR



PASIUNA

Kita adunay sa Ang Istorya ni Ahikar usa sa labing karaan nga tinubdan sa tawhanong panghunahuna ug kaalam. Ang impluwensya niini masubay pinaagi sa mga leyenda sa daghang mga tawo, lakip ang Koran, ug ang Daan ug Bag-ong Tugon.

Usa ka mosaic nga nakit-an sa Treves, Germany, naghulagway taliwala sa maalamon nga mga tawo sa kalibutan sa kinaiya ni Ahikar. Ania ang iyang mabulukon nga sugilanon.

Ang petsa niini nga istorya nahimong hilisgutan sa buhi nga panaghisgot. Sa kataposan gibutang kini sa mga eskolar mahitungod sa Unang Siglo sa dihang napamatud-an nga sayop sila sa orihinal nga sugilanon nga mitungha sa usa ka Aramaic nga papyrus sa 500 B. C. taliwala sa mga kagun-oban sa Elephantine.

Ang istorya klaro nga fiction ug dili kasaysayan. Sa pagkatinuod ang magbabasa makahimo sa pag-ila niini sa dugang nga mga panid sa The Arabian Nights. Kini hayag nga pagkasulat, ug ang asoy nga puno sa aksyon, intriga, ug pig-ot nga pag-ikyas naghupot sa atensyon hangtod sa katapusan. Ang kagawasan sa paghanduraw mao ang labing bililhon nga kabtangan sa magsusulat.

Ang pagsulat nagbahin sa kaugalingon sa upat ka hugna: (1) Ang Pagsaysay; (2) Ang Pagtudlo (usa ka talagsaong serye sa mga Proverbio); (3) Ang Panaw ngadto sa Ehipto; (4) Ang Mga Panagsama o Sambingay (nga gitapos ni Ahikar ang edukasyon sa iyang nasayop nga pag-umangkon).

KAPITULO 1

Si Ahikar, Grand Vizier sa Asiria, adunay 60 ka asawa apan gitakdang walay anak nga lalaki. Busa iyang gisagop ang iyang pag-umangkon. Gipuno niya siya nga puno sa kaalam ug kahibalo labaw pa sa pan ug tubig.
1 Ang istorya ni Haiqâr nga Maalam, Vizier ni Sennacherib nga Hari, ug ni Nadan, anak nga lalaki sa igsoon nga babaye ni Haiqâr nga Maalam.
2 Adunay usa ka Vizier sa mga adlaw ni Hari Senakerib, anak nga lalaki ni Sarhadum, Hari sa Asiria ug Ninive, usa ka maalamon nga tawo nga ginganlag Haiqâr, ug siya mao ang Vizier ni hari Sennacherib.
3 Siya adunay usa ka maayo, katigayunan ug daghan nga mga butang, ug siya batid, maalamon, usa ka pilosopo, sa kahibalo, sa opinyon ug sa gobyerno, ug siya naminyo sa kan-uman ka mga babaye, ug nagtukod og usa ka kastilyo alang sa matag usa kanila.
4 Apan uban niining tanan wala siyay anak ni bisan kinsa. niini nga mga babaye, nga mahimong iyang manununod.
5 Ug siya nasubo pag-ayo tungod niini, ug usa ka adlaw iyang gitigom ang mga astrologo ug ang mga makinaadmanon nga mga tawo ug ang mga salamangkero ug gisaysay ngadto kanila ang iyang kahimtang ug ang butang sa iyang pagkaapuli.
6 Ug sila ming-ingon kaniya: Lakaw, paghalad ngadto sa mga dios, ug pag-ampo kanila nga basin pa lamang nga hatagan ka nila ug usa ka bata nga lalake.
7 Ug siya nagbuhat sumala sa ilang gisulti kaniya, ug naghalad ug mga halad ngadto sa mga dios-dios, ug nagpakilooy kanila, ug nangaliyupo kanila uban ang hangyo, ug pangamuyo.
8 Ug sila wala motubag kaniya bisan usa ka pulong. Ug siya milakaw nga masulob-on ug masulob-on, mipahawa uban ang kasakit sa iyang kasingkasing.
9 Ug siya mibalik, ug nangamuyo sa Labing Halangdon nga Dios, ug mitoo, nga nangaliyupo kaniya uban sa usa ka pagdilaab sa iyang kasingkasing, nga nagaingon, Oh Labing Hataas nga Dios, Oh Magbubuhat sa mga Langit ug sa yuta, Oh Magbubuhat sa tanang mga butang nga binuhat!
10 Ako nangamuyo kanimo sa paghatag kanako ug usa ka bata nga lalaki, aron ako mahupay niya aron siya maanaa sa akong kahiladman, aron iyang piyongon ang akong mga mata, ug aron iyang ilubong ako.'
11 Unya miabut kaniya ang usa ka tingog nga nagaingon, Tungod kay ikaw nagsalig una sa tanan sa linilok nga mga larawan, ug naghalad ka kanila ug mga halad, tungod niini ikaw magapabilin nga walay anak sa imong kinabuhi sa hataas nga panahon.
12 Apan kuhaa si Nadan ang anak nga lalake sa imong igsoon nga babaye, ug buhata siya nga imong anak, ug tudloi siya sa imong kinaadman ug sa imong maayong kaliwatan, ug sa imong kamatayon igalubong ka niya.
13 Unya iyang gikuha si Nadan, ang anak nga lalake sa iyang igsoon nga babaye, nga usa ka gamay nga masuso. Ug iyang gitugyan siya sa walo ka mga yaya, aron ilang pasusohon siya ug pataason.
14 Ug ilang gimatuto siya nga may lamiang kalan-on ug malumo nga pagbansay ug saput nga seda, ug purpura ug mapula. Ug siya milingkod sa mga lingkoranan nga seda.
15 Ug sa midaku na si Nadan ug milakaw, nga mituybo sama sa usa ka hataas nga cedro, iyang gitudloan siya sa maayong pamatasan ug pagsulat ug siyensya ug pilosopiya.
16 Ug human sa daghang mga adlaw si Hari Senakerib mitan-aw kang Haiqâr ug nakakita nga siya tigulang na kaayo, ug labut pa siya miingon kaniya.
17 'O akong pinasidunggan nga higala, ang batid, ang kasaligan, ang maalamon, ang gobernador, ang akong sekretaryo, ang akong vizier, ang akong Chancellor ug direktor; sa pagkatinuod ikaw tigulang na kaayo ug gibug-atan sa mga tuig; ug ang imong pagbiya niini nga kalibutan hapit na gayud.
18 Sultihi ako kinsa ang adunay usa ka dapit sa akong pag-alagad sunod kanimo. Ug si Haiqâr miingon kaniya: Oh ginoo ko, mabuhi unta ang imong ulo sa walay katapusan! Ana si Nadan nga anak sa akong ate, gihimo nako siyang anak.
19 Ug ako siyang gimatuto ug gitudloan sa akong kaalam ug sa akong kahibalo.

20 Ug ang hari miingon kaniya: Oh Haiqâr! dad-a siya sa akong atubangan, aron makita ko siya, ug kong hikaplagan ko nga angay siya, ibutang siya sa imong dapit; ug ikaw moadto sa imong dalan, sa pagpahulay ug sa pagpuyo sa nahibilin sa imong kinabuhi sa matam-is nga kapahulayan.'

21 Unya si Haiqâr miadto ug gipresentar si Nadan nga anak sa iyang igsoon nga babaye. Ug siya misimba ug nanghinaut kaniya sa gahum ug kadungganan.

22 Ug siya mitan-aw kaniya ug midayeg kaniya ug nagmaya diha kaniya ug miingon kang Haiqâr: 'Mao ba kini ang imong anak, Oh Haiqâr? Ako nag-ampo nga ang Dios manalipod kaniya. Ug ingon nga ikaw nag-alagad kanako ug sa akong amahan nga si Sarhadum mao nga kining imong anak nga lalaki mag-alagad kanako ug makatuman sa akong mga buluhaton, sa akong mga panginahanglan, ug sa akong negosyo, aron ako makapasidungog kaniya ug makahimo kaniya nga gamhanan tungod kanimo.'

23 Ug si Haiqâr mihatag ug katahuran sa hari, ug miingon kaniya: Hinaut nga ang imong ulo mabuhi, Oh akong ginoo nga hari, sa walay katapusan! Ako nangayo kanimo nga ikaw magmapailubon sa akong anak nga si Nadan ug mopasaylo sa iyang mga kasaypanan aron siya makaalagad kanimo ingon nga kini angay.'

24 Unya ang hari nanumpa kaniya nga iyang himoon siya nga labing daku sa iyang mga pinalabi, ug labing gamhanan sa iyang mga higala, ug nga siya magauban kaniya sa tanang kadungganan ug pagtahud. Ug iyang gihalokan ang iyang mga kamot ug nanamilit kaniya.

25 Ug iyang gikuha si Nadan. ang anak nga lalaki sa iyang igsoon nga babaye uban kaniya ug gipalingkod siya sa usa ka sala ug gisugdan siya sa pagtudlo kaniya sa gabii ug sa adlaw hangtod nga iyang napuno siya sa kaalam ug kahibalo labaw pa kay sa tinapay ug tubig.

KAPITULO 2

Usa ka "Poor Richard's Almanac" sa karaang mga adlaw. Imortal nga mga lagda sa tawhanong pamatasan mahitungod sa salapi, mga babaye, sinina, negosyo, mga higala. Ang ilabinang makaiikag nga mga proverbio makaplagan diha sa Bersikulo 12, 17, 23, 37, 45, 47. Itandi ang Bersikulo 63 sa pipila sa mga pagbiaybiay karon.

1 Mao kini ang iyang gitudlo kaniya, nga nagaingon: Oh anak ko! paminawa ang akong gisulti ug sunda ang akong tambag ug hinumdomi ang akong gisulti.

2 O akong anak! kon ikaw makadungog ug usa ka pulong, himoa nga kini mamatay diha sa imong kasingkasing, ug ayaw kini ipadayag ngadto sa lain, basin kini mahimong usa ka buhi nga uling ug mosunog sa imong dila ug magpahinabog kasakit sa imong lawas, ug ikaw makabaton ug kaulawan, ug maulawan sa atubangan sa Dios ug tawo.

3 O akong anak! kong ikaw nakadungog ug usa ka taho, ayaw kini pagsabti; ug kon ikaw nakakita ug usa ka butang, ayaw kini isulti.

4 O akong anak! himoa nga sayon ang imong kabatid sa pagpamati, ug ayaw pagdalidali sa pagtubag.

5 O akong anak! sa diha nga ikaw makadungog ug bisan unsa, ayaw kini pagtagoa.

6 O akong anak! ayaw paghubad sa usa ka gisilyohan nga baligtos, ni paghubad niini, ug ayaw pagsilyi sa usa ka gihukasan nga baligtos.

7 O akong anak! ayaw kaibug ang katahum sa gawas, kay kini nagakahanaw ug mahanaw, apan ang usa ka halangdon nga handumanan molungtad sa walay katapusan.

8 O akong anak! ayaw itugot nga ang usa ka babayeng buangbuang maglimbong kanimo pinaagi sa iyang sinultihan, aron dili ka mamatay nga labing makalolooy sa kamatayon, ug mabitik ka niya sa pukot hangtud nga malit-agan ka.

9 O akong anak! ayaw tinguhaa ang usa ka babaye nga natulog uban ang bisti ug uban ang mga pahumot, nga talamayon ug buangbuang sa iyang kalag. Alaut ikaw kon ikaw magahatag kaniya sa bisan unsa nga imo, kun itugyan kaniya ang anaa sa imong kamot, ug siya magahaylo kanimo sa pagpakasala, ug ang Dios masuko kanimo.

10 O akong anak! ayaw pagpanig-ingon sa kahoy nga almendras, kay kini nagapamunga ug mga dahon sa atubangan sa tanan nga mga kahoy, ug sa makaon nga bunga sa ulahi nilang tanan, kondili nga mahisama ka sa kahoy nga sikomoro, nga nagapamunga ug makaon nga bunga sa atubangan sa tanan nga mga kahoy, ug mga dahon sa ulahi nilang tanan.

11 O akong anak! iduko ang imong ulo sa ubos, ug pahumoka ang imong tingog, ug magmatinahuron, ug lakaw sa tul-id nga dalan, ug ayaw pagbinuang. Ug ayaw pagpatugbaw sa imong tingog sa diha nga ikaw mokatawa kay kon kini pinaagi sa usa ka makusog nga tingog nga ang usa ka balay gitukod, ang asno makatukod ug daghang mga balay matag adlaw; ug kon kini tungod sa kusog nga ang daro gipadpad, ang daro dili gayud makuha gikan sa ilalum sa mga abaga sa mga camello.

12 Oh anak! ang pagsalbar ug mga bato uban sa usa ka tawong manggialamon labi pang maayo kay sa pag-inum ug vino uban sa usa ka tawong masulob-on.

13 O akong anak! ibubo ang imong bino sa ibabaw sa mga lubnganan sa mga matarung, ug ayaw pag-inum uban sa walay alamag, talamayon nga mga tawo.

14 O akong anak! hugpong sa maalamon nga mga tawo nga mahadlokon sa Dios ug mahisama kanila, ug ayaw pagduol sa mga walay alamag, tingali unya ikaw mahisama kaniya ug makakat-on sa iyang mga paagi.

15 O akong anak! sa diha nga ikaw adunay usa ka kauban o usa ka higala, sulayi siya, ug pagkahuman himoa siya nga usa ka kauban ug usa ka higala; ug ayaw siya pagdayega nga walay pagsulay; ug ayaw pagdaot ang imong sinultihan uban sa usa ka tawo nga kulang sa kaalam.

16 O akong anak! samtang ang usa ka sapin magpabilin sa imong tiil, lakaw uban niini sa mga tunok, ug himoa ang usa ka dalan alang sa imong anak nga lalaki, ug alang sa imong panimalay ug sa imong mga anak, ug himoa ang imong sakayan nga lig-on sa dili pa siya

motabok sa dagat ug ang iyang mga balud ug malunod ug dili siya mahimo. naluwas.
17 O akong anak! kon ang adunahan mokaon ug bitin, sila moingon,--"Kini pinaagi sa iyang kaalam," ug kon ang usa ka kabus mokaon niini, ang mga tawo moingon, "Gikan sa iyang kagutom."
18 O akong anak! siya kontento sa imong inadlaw-adlaw nga kalan-on ug sa imong mga butang, ug dili maibug sa unsa ang iya sa uban.
19 O akong anak! ayaw pakighigala sa buangbuang, ug ayaw pagkaon ug tinapay uban kaniya, ug ayaw pagmaya sa mga kalisdanan sa imong mga silingan. Kong ang imong kaaway magbuhat ug dautan kanimo, pakitai siya ug kalolot.
20 O akong anak! ang tawo nga nahadlok sa Dios kahadloki siya ug pasidunggi siya.
21 O akong anak! ang walay alamag mapukan ug mapandol, ug ang manggialamon, bisan siya mapandol, siya dili matarug, ug bisan siya matumba siya mobangon dayon, ug kon siya masakiton, siya makaatiman sa iyang kinabuhi. Apan alang sa ignorante, hungog nga tawo, alang sa iyang sakit walay tambal.
22 O akong anak! kon ang usa ka tawo moduol kanimo nga ubos sa imong kaugalingon, adto sa unahan sa pagsugat kaniya, ug magpabilin nga nagbarog, ug kon siya dili makabalus kanimo, ang iyang Ginoo mobayad kanimo alang kaniya.
23 O akong anak! ayaw pagpunggi ang pagbunal sa imong anak nga lalaki, kay ang pagbunal sa imong anak sama sa kinalibang sa tanaman, ug sama sa paghigot sa baba sa puntil, ug sama sa paghigot sa mga mananap, ug sama sa pagsira sa pultahan.
24 O akong anak! pugngi ang imong anak gikan sa pagkadautan, ug tudloi siya sa mga pamatasan sa dili pa siya mosukol batok kanimo ug dad-on ka ngadto sa pagtamay taliwala sa mga katawhan ug ikaw magbitay sa imong ulo diha sa kadalanan ug sa mga katiguman ug ikaw silotan tungod sa pagkadautan sa iyang dautan nga mga buhat.
25 O akong anak! Magkuha ka ug usa ka matambok nga vaca nga adunay panit, ug usa ka asno nga daku uban ang iyang mga koko, ug ayaw pagpalit ug usa ka vaca nga adunay dagkung mga sungay, ni pakighigala sa usa ka tawo nga malimbongon, ni pagkuha ug usa ka palaaway nga ulipon, ni usa ka kawatan nga babaye, alang sa tanan nga imong mahimo. kanila ilang laglagon.
26 O akong anak! ayaw itugot nga ang imong mga ginikanan magtunglo kanimo, ug ang Ginoo mahimuot kanila; kay kini giingon, "Siya nga nagtamay sa iyang amahan o sa iyang inahan kinahanglan nga mamatay sa kamatayon (ako nagpasabut sa kamatayon sa sala); ug siya nga nagatahod sa iyang mga ginikanan molugway sa iyang mga adlaw ug sa iyang kinabuhi ug makakita sa tanan nga maayo. "
27 O akong anak! ayaw paglakaw sa dalan nga walay hinagiban, kay wala ka mahibalo kanus-a ang kaaway mosugat kanimo, aron ikaw makaandam alang kaniya.
28 O akong anak! ayaw kamo pagpanig-ingon sa usa ka kahoy nga walay dahon nga wala motubo, kondili sama sa usa ka kahoy nga natabonan sa iyang mga dahon ug mga sanga; kay ang tawo nga walay asawa o mga anak naulawan dinhi sa kalibutan ug gidumtan nila, sama sa usa ka kahoy nga walay dahon ug walay bunga.
29 O akong anak! mahisama kamo sa usa ka mabungaon nga kahoy diha sa daplin sa dalan, kansang bunga pagakan-on sa tanan nga moagi, ug ang mga mananap sa kamingawan mopahulay sa ilalum sa iyang landong, ug mokaon sa iyang mga dahon.
30 O akong anak! Ang matag karnero nga nahisalaag gikan sa iyang agianan ug ang iyang mga kauban mahimong pagkaon sa lobo.
31 O akong anak! ayaw pag-ingon, "Ang akong ginoo maoy usa ka buang ug ako manggialamon," ug ayaw pag-asoy sa sinultihan sa pagkawalay alamag ug kabuang, aron dili ka niya tamayon.
32 O akong anak! ayaw kamo pagpasakop niadtong mga ulipon nga ginaingon sa ilang mga ginoo, "Palayo kanamo," kondili usa kanila nga ilang ginaingon, "Duol ug dumuol kanamo."
33 O akong anak! ayaw pag-amping sa imong ulipon sa atubangan sa iyang kauban, kay wala ka mahibalo kong kinsa kanila ang labing bililhon kanimo sa katapusan.
34 O akong anak! ayaw kahadlok sa imong Ginoo nga nagbuhat kanimo, kay basin siya maghilum kanimo.
35 O akong anak! himoa nga matahum ang imong sinultihan ug tam-is ang imong dila; ug ayaw tugoti ang imong kauban sa pagtunob sa imong tiil, tingali unya siya makatunob sa laing panahon sa imong dughan.
36 O akong anak! kon imong bunalan ang usa ka manggialamon nga tawo pinaagi sa pulong sa kaalam, kini motago sa iyang dughan sama sa usa ka maliputon nga pagbati sa kaulaw; apan kong imong bunalan ang walay alamag sa usa ka sungkod siya dili makasabut ni makadungog.
37 O akong anak! kong magpadala ka ug usa ka maalam nga tawo alang sa imong mga panginahanglan, ayaw siya pagsugoa ug daghan, kay buhaton niya ang imong bulohaton sumala sa imong gusto: ug kong magpadala ka ug usa ka buang, ayaw siya pagsugoa, kondili lumakaw ka ug buhata ang imong patigayon, kay sugoa siya, dili niya buhaton ang imong gusto. Kong sila magpadala kanimo sa negosyo, pagdali sa pagtuman niini sa madali.
38 O akong anak! ayaw paghimo ug usa ka kaaway sa usa ka tawo nga labi pang kusgan kay kanimo, kay siya mosukol kanimo, ug ang iyang panimalus kanimo.
39 O akong anak! sulayi ang imong anak nga lalake, ug ang imong alagad, sa dili pa nimo itugyan ang imong mga butang ngadto kanila, tingali unya ilang laglagon sila; kay siya kinsa adunay bug-os nga kamot gitawag nga maalamon, bisan kon siya usa ka buang ug walay alamag, ug siya kinsa adunay walay sulod nga kamot gitawag nga kabus, walay alamag, bisan kon siya ang prinsipe sa mga maalamon.
40 O akong anak! Nakakaon ako ug usa ka colocynth, ug gilamoy ang mga aloe, ug wala akoy nakit-an nga labi pa ka pait kaysa kakabus ug kanihit.
41 O akong anak! tudloi ang imong anak nga lalaki sa pagdaginot ug kagutom, aron siya makahimo ug maayo sa pagdumala sa iyang panimalay.

42 O akong anak! ayaw pagtudlo sa mga walay alamag sa pinulongan sa manggialamon nga mga tawo, kay kini mabug-at alang kaniya.
43 O akong anak! ayaw ipakita ang imong kahimtang sa imong higala, aron dili ka niya tamayon.
44 O akong anak! ang pagkabuta sa kasingkasing labi pang malisud kay sa pagkabuta sa mga mata, kay ang pagkabuta sa mga mata mahimo nga magiyahan sa hinayhinay, apan ang pagkabuta sa kasingkasing dili matultolan, ug kini mobiya sa tul-id nga dalan, ug moadto sa hiwi. paagi.
45 O akong anak! ang pagkapandol sa usa ka tawo sa iyang tiil mas maayo pa kay sa pagkapandol sa usa ka n pinaagi sa iyang dila.
46 O akong anak! ang usa ka higala nga haduol mas maayo pa kay sa usa ka maayo nga igsoon nga atua sa halayo.
47 O akong anak! ang katahum mawala apan ang pagkat-on molungtad, ug ang kalibutan mawad-an ug kawang, apan ang usa ka maayong ngalan dili mahimong kawang ni mawala.
48 O akong anak! Ang tawo nga walay kapahulayan, ang iyang kamatayon labi pang maayo kay sa iyang kinabuhi; ug ang tingog sa paghilak mas maayo pa kay sa tingog sa pag-awit; kay ang kasubo ug paghilak, kon ang kahadlok sa Dios anaa kanila, labi pang maayo kay sa tingog sa pag-awit ug pagmaya.
49 O akong anak! Ang paa sa baki nga anaa sa imong kamot labi pang maayo kay sa gansa nga anaa sa kolon sa imong isigkatawo; ug ang usa ka karnero nga duol kanimo mas maayo pa kay sa usa ka baka sa halayo; ug ang usa ka goryon sa imong kamot labi pang maayo kay sa usa ka libo nga mga langgam nga nagalupad; ug ang kakabus nga nagatigum mas maayo pa kay sa pagsabwag sa daghan nga mga tagana; ug ang buhi nga milo mas maayo pa kay sa patay nga leon; ug ang usa ka libra nga balhibo mas maayo pa kay sa usa ka libra sa bahandi, ang akong gipasabut sa bulawan ug salapi; kay ang bulawan ug ang salapi gitagoan ug gitabonan sa yuta, ug dili makita; apan ang balhibo sa carnero nagapabilin sa mga tiyanggihan ug kini makita, ug kini makapatahum kaniya nga nagasaput niini.
50 O akong anak! ang gamay nga bahandi mas maayo pa kay sa nagkatag nga bahandi.
51 O akong anak! ang buhi nga iro mas maayo pa kay sa patay nga kabos.
52 O akong anak! Ang kabos nga nagbuhat ug matarong mas maayo pa kay sa usa ka dato nga namatay sa sala.
53 O akong anak! tipigi ang usa ka pulong diha sa imong kasingkasing, ug kini dako alang kanimo, ug pagbantay nga mawala ang imong pagpadayag sa sekreto sa imong higala.
54 O akong anak! ayaw pagpagulaa ang usa ka pulong gikan sa imong baba hangtud nga ikaw makatambag sa imong kasingkasing. Ug ayaw pagbarug sa taliwala sa mga tawo nga panag-away, tungod kay gikan sa usa ka dautan nga pulong mogula ang usa ka panag-away, ug gikan sa usa ka away mogula ang gubat, ug gikan sa gubat mogula ang panag-away, ug ikaw mapugos sa pagsaksi; apan dagan gikan didto ug pahuway ang imong kaugalingon.
55 O akong anak! ayaw pagsukol sa usa ka tawo nga mas kusgan kay kanimo, apan pagbaton ug usa ka mapailubon nga espiritu, ug paglahutay ug usa ka matarung nga paggawi, kay wala nay labaw pa niana.
56 O akong anak! ayaw pagdumot sa imong unang higala, kay ang ikaduha dili molungtad.
57 O akong anak! bisitaha ang kabus sa iyang kagul-anan, ug sultihi siya sa atubangan sa Sultan, ug buhata ang imong kakugi sa pagluwas kaniya gikan sa baba sa leon.
58 O akong anak! ayaw pagmaya diha sa kamatayon sa imong kaaway, kay sa dili madugay ikaw mahimo nga iyang silingan, ug siya nga nagbiaybiay kanimo imong tahuron ug pasidunggan ug mag-una uban kaniya sa pagtimbaya.
59 O akong anak! Kong ang tubig mohunong pa unta sa langit, ug ang itom nga uwak maputi, ug ang mirra motam-is sama sa dugos, nan ang mga tawong walay alamag ug ang mga buangbuang makasabut ug mahimong manggialamon.
60 O akong anak! kon ikaw buot nga magmaalamon, pugngi ang imong dila gikan sa pagpamakak, ug ang imong kamot gikan sa pagpangawat, ug ang imong mga mata sa pagtan-aw sa dautan; unya ikaw pagatawgon nga manggialamon.
61 O akong anak! pasagdi nga ang manggialamon nga tawo magbunal kanimo sa usa ka bunal, apan ayaw itugot nga ang buangbuang makadihog kanimo sa matam-is nga pahumot. Pagpaubos sa imong pagkabatan-on ug pasidunggan ka sa imong katigulangon.
62 O akong anak! dili ka makasukol sa usa ka tawo sa mga adlaw sa iyang kagahum, ni sa suba sa mga adlaw sa iyang pagbaha.
63 O akong anak! ayaw pagdalidali sa kasal sa usa ka asawa, kay kong mahitabo kini nga maayo, siya moingon: Ginoo ko, tagaan mo ako ug tagana; ug kong kini mahitabo nga dili maayo, siya magabalus kaniya nga maoy hinungdan niini.
64 O akong anak! bisan kinsa nga maanyag sa iyang bisti, siya mao ra sa iyang sinultihan; ug siya nga adunay dautang panagway sa iyang bisti, siya usab mao usab sa iyang sinultihan.
65 O akong anak! kong ikaw nakabuhat ug usa ka pagpangawat, ipahibalo kini sa Sultan, ug ihatag kaniya ang bahin niini, aron ikaw maluwas gikan kaniya, kay kon dili, ikaw magaantus sa kapaitan.
66 O akong anak! pakighigala sa tawo kansang kamot busog ug busog, ug ayaw pakighigala sa tawo kansang kamot gipiyong ug gigutom.
67 Adunay upat ka mga butang diin dili ang hari o ang iyang kasundalohan mahimong luwas: pagdaugdaug sa vizier, ug dili maayo nga gobyerno, ug pagtuis sa kabubut-on, ug pagpanglupig ibabaw sa hilisgutan; ug upat ka butang nga dili matago: ang buotan, ug ang buangbuang, ug ang dato, ug ang kabus.'

KAPITULO 3

Si Ahikar miretiro gikan sa aktibong pag-apil sa mga kalihokan sa estado. Iyang gitugyan ang iyang mga kabtangan ngadto sa iyang maluibon nga pag-umangkon. Ania ang katingad-an nga istorya kung giunsa ang usa ka dili mapasalamaton nga mapatuyangon nahimo nga peke. Ang usa ka maalamong laraw sa pagsal-ot kang Ahikar miresulta sa iyang pagkakondenar sa kamatayon. Dayag nga ang kataposan sa Ahikar.

1 Sa ingon namulong si Haiqâr, ug sa diha nga siya nakahuman niini nga mga sugo ug mga proverbio ngadto kang Nadan, ang anak nga lalake sa iyang igsoon nga babaye, siya naghunahuna nga iyang tipigan silang tanan, ug siya wala mahibalo nga imbis niana siya nagpakita kaniya og kakapoy ug pagtamay ug pagbiaybiay.

2 Human niadto si Haiqâr milingkod nga hilom sa iyang balay ug gitugyan ngadto kang Nadan ang tanan niyang kabtangan, ug ang mga ulipon, ug ang mga sulugoong babaye, ug ang mga kabayo, ug ang mga baka, ug ang tanan nga uban pa nga iyang gipanag-iya ug naangkon; ug ang gahum sa pagtanyag ug sa pagdili nagpabilin sa kamot ni Nadan.

3 Ug si Haiqâr milingkod nga pahulay sa iyang balay, ug sa matag karon ug unya si Haiqâr miadto ug mihatag sa iyang pagtahud sa hari, ug mipauli.

4 Karon sa diha nga si Nadan nakasabut nga ang gahum sa pag-agda ug sa pagdili diha sa iyang kaugalingon nga kamot, iyang gitamay ang posisyon ni Haiqâr ug gibiaybiay siya, ug misugod sa pagbasol kaniya sa matag higayon nga siya magpakita, nga nag-ingon, 'Ang akong uyoan nga si Haiqâr anaa sa iyang dotage, ug siya walay nahibaloan karon.'

5 Ug siya misugod sa pagkulata sa mga ulipon ug sa mga ulipon nga babaye, ug sa pagbaligya sa mga kabayo ug sa mga kamelyo ug sa paggasto sa tanan nga gipanag-iya sa iyang uyoan nga si Haiqâr.

6 Ug sa diha nga si Haiqâr nakakita nga siya walay kalooy sa iyang mga alagad ni sa iyang panimalay, siya mitindog ug migukod kaniya gikan sa iyang balay, ug nagpadala aron sa pagpahibalo sa hari nga iyang gipatibulaag ang iyang mga kabtangan ug ang iyang mga tagana.

7 Ug ang hari mitindog ug mitawag kang Nadan, ug miingon kaniya: 'Samtang si Haiqâr buhi pa, walay usa nga magmando sa iyang mga butang, ni sa iyang panimalay, ni sa iyang mga kabtangan.'

8 Ug ang kamot ni Nadan gibayaw gikan sa iyang uyoan nga si Haiqâr ug gikan sa tanan niyang mga kabtangan, ug sa kasamtangan wala siya mosulod ni mogawas, ni motimbaya kaniya.

9 Unya si Haiqâr nagbasul kaniya sa iyang paghago uban kang Nadan nga anak nga lalaki sa iyang igsoon nga babaye, ug siya nagpadayon sa hilabihang kasubo.

10 Ug si Nadan adunay usa ka manghud nga lalake nga gihinganlan si Benuzârdân, busa si Haiqâr mikuha kaniya ngadto sa iyang kaugalingon puli ni Nadan, ug gipadako ug gipasidunggan siya sa tumang kadungganan. Ug iyang gitugyan kaniya ang tanan nga iyang gipanag-iya, ug gihimo siya nga gobernador sa iyang balay.

11 Karon sa diha nga si Nadan nakasabut sa nahitabo siya gidakop uban sa kasina ug sa pangabugho, ug siya misugod sa pagmulo sa matag usa nga nangutana kaniya, ug sa pagbiaybiay sa iyang uyoan nga si Haiqâr, nga nagaingon: Ang akong uyoan migukod kanako gikan sa iyang balay, ug siya gipalabi ang akong igsoon kay kanako, apan kon ang Labing Hataas nga Diyos maghatag kanakog gahom, dad-on ko kaniya ang kaalaotan sa pagpatay.'

12 Ug si Nadan nagpadayon sa pagpamalandong bahin sa kapandolan nga iyang mahimo alang kaniya. Ug sa wala madugay gibalikbalik kini ni Nadan sa iyang hunahuna, ug misulat ug usa ka sulat ngadto kang Achis, anak nga lalake ni Shah nga Maalamon, hari sa Persia, nga nagaingon niini:

13 'Ang kalinaw ug kahimsog ug kusog ug kadungganan gikan kang Sennacherib nga hari sa Asiria ug Ninive, ug gikan sa iyang vizier ug sa iyang sekretaryo nga si Haiqâr nganha kanimo, Oh halangdon nga hari! Himoa nga adunay denario sa taliwala kanimo ug kanako.

14 Ug sa diha nga kining sulat moabut kanimo, kong ikaw motindog ug moadto sa madali ngadto sa kapatagan sa Nisrîn, ug sa Asiria, ug sa Ninive, itugyan ko kanimo ang gingharian nga walay gubat ug walay gubat.'

15 Ug nagsulat usab siya ug lain nga sulat sa ngalan ni Haiqâr ngadto kang Faraon nga hari sa Egipto. 'Himoa nga adunay kalinaw tali kanimo ug kanako, Oh gamhanang hari!

16 Kong sa panahon nga kining sulat moabut kanimo, motindog ka ug moadto sa Asiria ug sa Ninive sa kapatagan sa Nisrîn, itugyan ko kanimo ang gingharian nga walay gubat ug walay gubat.

17 Ug ang sinulat ni Nadan sama sa sinulat sa iyang uyoan nga si Haiqâr.

18 Unya iyang gipilo ang duha ka letra, ug giselyohan sila sa selyo sa iyang uyoan nga si Haiqâr; bisan pa niana sila didto sa palasyo sa hari.

19 Unya miadto siya ug misulat usab ug sulat gikan sa hari ngadto sa iyang uyoan nga si Haiqâr: 'Ang kalinaw ug kahimsog sa akong Vizier, akong Sekretaryo, akong Chancellor, Haiqâr.

20 Oh Haiqâr, sa diha nga kini nga sulat moabut kanimo, tiguma ang tanan nga mga sundalo nga uban kanimo, ug himoa sila nga hingpit sa saput ug sa gidaghanon, ug dad-a sila ngari kanako sa ikalima ka adlaw sa kapatagan sa Nisrîn.

21 Ug sa diha nga ikaw makakita kanako didto nga nagpadulong kanimo, pagdali ug himoa ang kasundalohan nga molihok batok kanako ingon sa usa ka kaaway nga makig-away kanako, kay ako uban kanako ang mga embahador ni Paraon nga hari sa Ehipto, aron sila makakita sa kusog sa atong kasundalohan ug mahimong mahadlok kanato, kay sila atong mga kaaway ug sila nagdumot kanato.'

22 Unya iyang gitimbrehan ang sulat ug gipadala kini kang Haiqâr pinaagi sa usa sa mga sulugoon sa hari. Ug iyang gikuha ang lain nga sulat nga iyang gisulat, ug

gibuklad kini sa atubangan sa hari, ug gibasa kini ngadto kaniya, ug gipakita kaniya ang patik.

23 Ug sa pagkadungog sa hari kong unsa ang anaa sa sulat, siya nalibog sa usa ka dakung kalibug, ug nasuko sa usa ka daku ug mabangis nga kasuko, ug miingon: Ah, gipakita ko ang akong kaalam! unsay akong nabuhat kang Haiqâr nga iyang gisulat kining mga sulat sa akong mga kaaway? Mao ba kini ang akong balus gikan kaniya sa akong mga kaayohan kaniya?'

24 Ug si Nadan miingon kaniya: Ayaw kaguol, Oh hari; ni masuko, apan moadto kita sa kapatagan sa Nisrîn ug tan-awon nato kon tinuod ba ang sugilanon o dili.'

25 Unya si Nadan mibangon sa ikalima ka adlaw ug gikuha ang hari ug ang mga sundalo ug ang biseer, ug miadto sila sa kamingawan ngadto sa kapatagan sa Nisrîn. Ug ang hari mitan-aw, ug tan-awa! Ang Haiqâr ug ang kasundalohan gipahaluna.

26 Ug sa diha nga si Haiqâr nakakita nga ang hari didto, siya miduol ug misenyas sa kasundalohan sa paglihok ingon sa gubat ug sa pagpakig-away batok sa hari ingon sa nakaplagan diha sa sulat, siya wala mahibalo kon unsa ang usa ka gahong nga gikalot ni Nadan. siya.

27 Ug sa diha nga ang hari nakakita sa buhat ni Haiqâr siya giabut sa kabalaka ug kalisang ug kalisang, ug nasuko sa usa ka dakung kasuko.

28 Ug si Nadan miingon kaniya: Nakita mo ba, Oh ginoo ko nga hari? unsay nabuhat ani nga bastos? apan ayaw kasuko ug ayaw kaguol ni kasakit, kondili lumakaw ka ngadto sa imong balay ug lingkod sa imong trono, ug dad-on ko kanimo si Haiqâr nga ginapus ug ginadenahan sa mga talikala, ug papahawaon ko ang imong kaaway gikan kanimo nga walay paghago.'

29 Ug ang hari mibalik sa iyang trono, nga nasuko mahitungod kang Haiqâr, ug walay gibuhat mahitungod kaniya. Ug si Nadan miadto kang Haiqâr ug miingon kaniya, 'W'allah, Oh akong uyoan! Ang hari sa pagkatinuod nagmaya diha kanimo uban sa dakong kalipay ug nagpasalamat kanimo sa pagbuhat sa iyang gisugo kanimo.

30 Ug karon siya nagpadala kanako nganhi kanimo aron imong palakton ang mga sundalo ngadto sa ilang mga katungdanan, ug moduol ka kaniya uban ang imong mga kamot nga ginapos sa imong luyo, ug ang imong mga tiil gikadenahan, aron ang mga sinugo ni Faraon makakita niini, ug nga ang hari mahimo unta. gikahadlokan nila ug sa ilang hari.'

31 Unya mitubag si Haiqâr ug miingon, 'Ang pagpatalinghug mao ang pagtuman.' Ug siya mitindog gilayon, ug gigapus niya ang iyang mga kamot sa luyo niya, ug gigapus niya ang iyang mga tiil.

32 Ug gikuha siya ni Nadan, ug miuban kaniya ngadto sa hari. Ug sa diha nga si Haiqâr misulod sa atubangan sa hari, siya miyukbo sa atubangan niya diha sa yuta, ug nangandoy alang sa gahum ug kinabuhi nga walay katapusan ngadto sa hari.

33 Unya miingon ang hari, 'O Haiqâr, akong Sekretaryo, ang Gobernador sa akong mga kalihokan, akong Chancellor, ang magmamando sa akong Estado, sultihi ako kon unsa nga kadautan ang akong nabuhat kanimo nga ikaw miganti kanako pinaagi niining mangil-ad nga buhat.'

34 Unya ilang gipakita kaniya ang mga sulat sa iyang sinulat ug uban sa iyang selyo. Ug sa diha nga si Haiqâr nakakita niini, ang iyang mga bukton nangurog ug ang iyang dila gihigot dihadiha, ug siya dili makahimo sa pagsulti ug usa ka pulong tungod sa kahadlok; apan iyang giduko ang iyang ulo paingon sa yuta ug amang.

35 Ug sa diha nga ang hari nakakita niini, siya mibati nga ang butang gikan kaniya, ug siya dihadiha mitindog ug misugo kanila sa pagpatay kang Haiqâr, ug sa pagbunal sa iyang liog pinaagi sa espada sa gawas sa siyudad.

36 Unya si Nadan misinggit ug miingon, 'Oh Haiqâr, O itom nga nawong! unsa may kapuslanan kanimo sa imong pagpamalandong o sa imong gahum sa pagbuhat niini nga buhat ngadto sa hari?

37 Mao kini ang giingon sa tigsugilon. Ug ang ngalan sa espada mao si Abu Samîk. Ug ang hari miingon kaniya: Oh espada! Tumindog ka, lumakaw ka, buksi ang liog ni Haiqâr sa pultahan sa iyang balay, ug isalibay ang iyang ulo gikan sa iyang lawas sa usa ka gatus ka maniko.'

38 Unya si Haiqâr miluhod sa atubangan sa hari, ug miingon: Mabuhi unta ang akong ginoong hari sa walay katapusan! ug kon ikaw nagtinguha sa pagpatay kanako, himoa nga ang imong pangandoy matuman; ug ako nasayud nga ako dili sad-an, apan ang dautan nga tawo kinahanglan nga mohatag og husay sa iyang pagkadautan; bisan pa niana, O akong ginoo nga hari! Ako nangamuyo kanimo ug sa imong pakighigala, tugoti ang espada sa paghatag sa akong lawas ngadto sa akong mga ulipon, aron ilang ilubong ako, ug ang imong ulipon mahimong imong halad.'

39 Ang hari mitindog ug nagsugo sa espada sa pagbuhat kaniya sumala sa iyang tinguha.

40 Ug siya diha-diha dayon misugo sa iyang mga sulugoon sa pagkuha ni Haiqâr ug sa espada ug mouban kaniya nga hubo aron sila makapatay kaniya.

41 Ug sa diha nga si Haiqâr nahibalo sa tino nga siya pagapatyon siya nagpasugo ngadto sa iyang asawa, ug miingon kaniya, 'Gumula ug sugata ako, ug himoa nga uban kanimo ang usa ka libo ka batan-ong mga ulay, ug sul-oban sila sa mga sinina nga purpura ug seda aron sila makahilak alang kanako sa dili pa ang akong kamatayon.

42 Ug andama ang usa ka lamesa alang sa espada ug sa iyang mga alagad. Ug sagola ang daghang bino, aron sila makainum.'

43 Ug gibuhat niya ang tanan nga iyang gisugo kaniya. Ug siya maalamon kaayo, abtik, ug buotan. Ug iyang gihiusa ang tanang posibleng pagtahud ug pagkat-on.

44 Ug sa diha nga ang kasundalohan sa hari ug ang espada miabut nakaplagan ang lamesa nga naandam na, ug ang bino ug ang maluho nga mga sudlanan, ug sila misugod sa pagpangaon ug pag-inom hangtud nga sila nabusog ug nahubog.

45 Unya gikuha ni Haiqâr ang espada gawas sa panon ug miingon, 'O Abu Samîk, wala ba ikaw mahibalo nga sa diha nga si Sarhadum ang hari, ang amahan ni Sennacherib, buot mopatay kanimo, gikuha ko ikaw ug

gitagoan ka sa usa ka dapit hangtud ang kasuko sa hari nahanaw ug siya nangutana kanimo?
46 Ug sa diha nga gidala ko ikaw ngadto sa iyang atubangan siya nalipay diha kanimo: ug karon hinumdumi ang kalolot nga akong gibuhat kanimo.
47 Ug ako nasayud nga ang hari maghinulsol kaniya mahitungod kanako ug masuko uban sa dako nga kasuko mahitungod sa akong pagpatay.
48 Kay ako walay sad-an, ug mahitabo nga sa diha nga ikaw moatubang kanako sa iyang atubangan sa iyang palacio, ikaw makasugat ug daku nga kaayohan, ug mahibalo nga si Nadan nga anak nga lalake sa akong igsoon nga babaye naglimbong kanako, ug nagbuhat niining dautan nga buhat kanako, ug ang hari maghinulsol sa iyang pagpatay kanako; ug karon ako adunay silong sa tanaman sa akong balay, ug walay usa nga nakahibalo niini.
49 Tagoa ako niini uban sa kahibalo sa akong asawa. Ug ako adunay usa ka ulipon sa bilanggoan nga takos sa pagpatay.
50 Dad-a siya sa gawas ug isul-ob siya sa akong mga bisti, ug sugoa ang mga sulugoon sa dihang mahubog sila sa pagpatay kaniya. Dili nila mahibal-an kung kinsa ang ilang gipatay.
51 Ug isalibay ang iyang ulo sa usa ka gatus ka maniko gikan sa iyang lawas, ug ihatag ang iyang lawas sa akong mga ulipon aron ilang ilubong kini. Ug ikaw makatipig ug usa ka dakung bahandi uban kanako.
52 Ug unya ang espada naghimo sumala sa gisugo kaniya ni Haiqâr, ug siya miadto sa hari ug miingon kaniya, 'Hinaut nga ang imong ulo mabuhi sa walay katapusan!'
53 Unya ang asawa ni Haiqâr mipaubos ngadto kaniya sa tagoanan matag semana kon unsa ang igo alang kaniya, ug walay usa nga nahibalo niini gawas sa iyang kaugalingon.
54 Ug ang istorya gitaho ug gisubli ug mikaylap sa tibuok dapit sa matag dapit kon sa unsang paagi si Haiqâr ang Sage gipatay ug namatay, ug ang tanang katawhan niana nga siyudad nagbangotan alang kaniya.
55 Ug sila nanghilak ug miingon: Alaut kanimo, Oh Haiqâr! ug alang sa imong pagkat-on ug sa imong pagkamatinahuron! Pagkasubo mahitungod kanimo ug mahitungod sa imong kahibalo! Asa man makaplagan ang lain nga sama kanimo? ug asa may usa ka tawo nga hilabihan ka intelihente, hilabihan ka makinaadmanon, hilabihan ka hanas sa pagmando nga sama kanimo nga siya mahimo nga mopuli sa imong dapit?'
56 Apan ang hari naghinulsol mahitungod kang Haiqâr, ug ang iyang paghinulsol wala makapulos kaniya.
57 Unya iyang gitawag si Nadan ug miingon kaniya, 'Lakaw ug dad-a ang imong mga higala uban kanimo ug paghimo ug pagbangotan ug paghilak alang sa imong uyoan nga si Haiqâr, ug pagbakho alang kaniya ingon sa nabatasan, nga nagpasidungog sa iyang handumanan.'
58 Apan sa diha nga si Nadan, ang buang, ang walay alamag, ang matig-a nga kasingkasing, miadto sa balay sa iyang uyoan, siya wala mihilak ni nagsubo ni nagminatay, apan nagtigum sa walay kasingkasing ug salawayon nga mga tawo ug misugod sa pagkaon ug pag-inom.
59 Ug si Nadan misugod sa pagdakop sa mga sulugoong babaye ug sa mga ulipon nga iya ni Haiqâr, ug gigapos sila ug gisakit sila ug gibunalan sila sa usa ka masakit nga pagbunal.
60 Ug siya wala magtahod sa asawa sa iyang uyoan, siya nga nagmatuto kaniya sama sa iyang kaugalingong anak, apan buot nga siya mahulog ngadto sa pagpakasala uban kaniya.
61 Apan si Haiqâr giputol ngadto sa tagoanan, ug iyang nadungog ang paghilak sa iyang mga ulipon ug sa iyang mga silingan, ug siya nagdayeg sa Labing Hataas nga Diyos, ang Usa nga Maluluy-on, ug mihatag ug mga pasalamat, ug siya kanunay nga nag-ampo ug nangamuyo sa Labing Hataas nga Diyos. .
62 Ug ang espada miadto sa matag karon ug unya ngadto kang Haiqâr samtang didto siya sa taliwala sa tagoanan: ug si Haiqâr miadto ug nagpakilooy kaniya. Ug iyang gilipay siya ug nanghinaut nga siya luwason.
63 Ug sa diha nga ang istorya gitaho sa ubang mga nasud nga si Haiqâr ang Sage gipatay, ang tanan nga mga hari nasubo ug nagtamay ni hari Sennacherib, ug sila nagminatay tungod kang Haiqâr ang tigsulbad sa mga tigmo.

KAPITULO 4

"Ang mga tigmo sa Sphinx." Unsa gyud ang nahitabo kang Ahikar. Iyang pagbalik.
1 Ug sa diha nga ang hari sa Egipto nakasiguro nga si Haiqâr gipatay, siya mitindog dihadiha ug misulat ug usa ka sulat ngadto kang hari Sennacherib, nga nagpahinumdom kaniya niini 'sa kalinaw ug sa kahimsog ug sa kusog ug sa kadungganan nga among gitinguha ilabina alang kanimo, akong minahal nga igsoon, si hari Sennacherib.
2 Ako nagtinguha sa pagtukod ug usa ka kastilyo tali sa langit ug sa yuta, ug ako buot nga ikaw magpadala kanako ug usa ka maalamon, maalamon nga tawo gikan kanimo aron sa pagtukod niini alang kanako, ug sa pagtubag kanako sa tanan nakong mga pangutana, ug aron ako makabaton sa buhis ug mga buhis sa Asiria sulod sa tulo ka tuig.'
3 Unya iyang gitimbrehan ang sulat ug gipadala kini kang Senakerib.
4 Gikuha niya kini ug gibasa kini ug gihatag kini sa iyang mga viziers ug sa mga halangdon sa iyang gingharian, ug sila nangalibog ug naulaw, ug siya nasuko sa usa ka dako nga kasuko, ug naglibog kon unsaon niya sa paglihok.
5 Unya iyang gitigum ang mga tigulang ug ang mga makinaadmanon nga mga tawo ug ang mga manggialamon nga mga tawo ug ang mga pilosopo, ug ang mga mananagna ug ang mga astrologo, ug ang matag usa nga didto sa iyang yuta, ug gibasa sila sa sulat ug miingon kanila, Kinsa kaninyo ang buot adtoa si Paraon nga hari sa Ehipto ug tubaga siya sa iyang mga pangutana?'

6 Ug sila miingon kaniya: Oh among ginoo nga hari! nahibalo ka nga walay usa sa imong gingharian nga nakahibalo niini nga mga pangutana gawas kang Haiqâr, imong vizier ug sekretaryo.
7 Apan alang kanamo, kami walay kahanas niini, gawas kon si Nadan, ang anak nga lalake sa iyang igsoon nga babaye, kay siya nagtudlo kaniya sa tanan niyang kaalam, ug kahibalo, ug kahibalo. Tawga siya nganha kanimo, basig iyang mabadbad kining gahi nga higot.'
8 Unya ang hari mitawag kang Nadan, ug miingon kaniya: Tan-awa kining sulata, ug sabta kon unsay anaa niini. Ug sa nabasa kini ni Nadan, siya miingon: Oh akong ginoo! kinsay makahimo sa pagtukod ug usa ka kuta sa taliwala sa langit ug sa yuta?
9 Ug sa diha nga ang hari nakadungog sa pakigpulong ni Nadan siya nasubo uban sa usa ka dako ug hilabihan nga kasubo, ug mikanaug gikan sa iyang trono ug milingkod sa abo, ug misugod sa paghilak ug pagbakho tungod sa Haiqâr.
10 Nga nagaingon, 'Oh akong kaguol! O Haiqâr, kinsa nakahibalo sa mga sekreto ug sa mga tigmo! alaut ako alang kanimo, Oh Haiqâr! Oh magtutudlo sa akong yuta ug magmamando sa akong gingharian, asa ko makakaplag ug sama kanimo? O Haiqâr, O magtutudlo sa akong nasod, asa man ako modangop kanimo? alaut ako alang kanimo! giunsa ko paglaglag kanimo! ug ako naminaw sa pakigpulong sa usa ka buang, ignorante nga batang lalaki nga walay kahibalo, walay relihiyon, walay pagkalalaki.
11 Ah! ug pag-usab Ah para sa akong kaugalingon! kinsay makahatag kanimo kanako sa makausa lang, o makapahibalo kanako nga si Haiqâr buhi? ug ihatag ko kaniya ang katunga sa akong gingharian.
12 Diin man kini alang kanako? Ah, Haiqâr! aron ako makakita kanimo sa makausa ra, aron ako mabusog sa pagtutok kanimo, ug sa pagkalipay diha kanimo.
13 Ah! O akong kasubo alang kanimo sa tanang panahon! O Haiqâr, giunsa ko pagpatay kanimo! ug ako wala magdugay diha kanimo hangtud nga akong nakita ang katapusan sa butang.
14 Ug ang hari nagpadayon sa paghilak gabii ug adlaw. Karon sa diha nga ang espada nakakita sa kasuko sa hari ug sa iyang kasubo alang kang Haiqâr, ang iyang kasingkasing nahumok ngadto kaniya, ug siya miduol ngadto sa iyang atubangan ug miingon ngadto kaniya:
15 'Oh akong ginoo! sugoa ang imong mga alagad sa pagputol sa akong ulo.' Unya miingon ang hari ngadto kaniya: 'Alaut kanimo, Abu Samîk, unsa ang imong sayop?'
16 Ug ang espada miingon kaniya: Oh akong agalon! ang tagsatagsa ka ulipon nga magabuhat sa supak sa pulong sa iyang agalon, gipatay, ug ako nagbuhat ug supak sa imong sugo.
17 Unya ang hari miingon kaniya. 'Alaut kanimo, O Abu Samîk, sa unsa nga imong gibuhat nga supak sa akong sugo?'
18 Ug ang espada miingon kaniya: Oh akong ginoo! ikaw nagsugo kanako sa pagpatay kang Haiqâr, ug ako nasayud nga ikaw maghinulsol mahitungod kaniya, ug nga siya nasakitan, ug ako nagtago kaniya sa usa ka dapit, ug akong gipatay ang usa sa iyang mga ulipon, ug siya karon luwas na sa atabay, ug kon ikaw mosugo kanako dad-on ko siya nganha kanimo.
19 Ug ang hari miingon ngadto kaniya. 'Alaut kanimo, O Abu Samîk! gibiaybiay mo ako ug ako mao ang imong ginoo.'
20 Ug ang espada miingon kaniya: Dili, kondili pinaagi sa kinabuhi sa imong ulo, Oh ginoo ko! Ang Haiqâr luwas ug buhi.'
21 Ug sa diha nga ang hari nakadungog niana nga pulong, siya mibati nga sigurado sa maong butang, ug ang iyang ulo milangoy, ug siya naluya tungod sa kalipay, ug siya misugo kanila sa pagdala sa Haiqâr.
22 Ug siya miingon sa espada, 'Oh kasaligan nga sulugoon! kon ang imong sinultihan tinuod, gusto ko nga padato ka, ug ipataas ang imong dignidad labaw sa tanan nimong mga higala.'
23 Ug ang espada naglakaw nga malipayon hangtud nga miabut siya sa balay ni Haiqâr. Ug iyang giablihan ang pultahan sa tagoanan, ug nanaug siya ug iyang nakita si Haiqâr nga naglingkod, nga nagdayeg sa Dios, ug nagpasalamat Kaniya.
24 Ug siya misinggit ngadto kaniya, nga nagaingon, 'Oh Haiqâr, ako nagdala sa labing dako nga kalipay, ug kalipay, ug kalipay!'
25 Ug si Haiqâr miingon kaniya, 'Unsa ang balita, O Abu Samîk?' Ug iyang gisuginlan siya sa tanan mahitungod kang Faraon gikan sa sinugdan hangtud sa katapusan. Unya iyang gikuha siya ug miadto sa hari.
26 Ug sa diha nga ang hari mitan-aw kaniya, siya nakakita kaniya diha sa kahimtang sa kawalad-on, ug nga ang iyang buhok mitubo ingon sa ihalas nga mga mananap ug ang iyang mga kuko ingon sa mga kuko sa usa ka agila, ug nga ang iyang lawas nahugawan sa abug, ug ang kolor sa iyang nawong nausab ug nahanaw ug karon sama sa abo.
27 Ug sa diha nga ang hari nakakita kaniya, siya nasubo tungod kaniya, ug dihadiha mitindog ug migakos kaniya, ug mihalok kaniya, ug mihilak tungod kaniya, ug miingon: Dalayegon ang Dios! nga nagpabalik kanimo nganhi kanako.
28 Unya iyang gihupay siya ug gihupay. Ug iyang gihubo ang iyang kupo, ug iyang gisul-ob sa espada, ug siya nalooy kaayo kaniya, ug gihatagan siya ug daghang bahandi, ug gipapahulay niya si Haiqâr.
29 Unya miingon si Haiqâr sa hari, 'Mabuhi unta ang akong ginoong hari hangtod sa kahangtoran! Kini mao ang mga buhat sa mga anak sa kalibutan. Ako nagpatubo alang kanako ug usa ka kahoyng palma aron ako makasandig niini, ug kini miduko sa kilid, ug gihulog ako.
30 Apan, Oh akong Ginoo! tungod kay ako mipakita sa imong atubangan, ayaw pag-ibaliwala ang pagdaugdaug kanimo! Ug ang hari miingon kaniya: Bulahan ang Dios, nga nagpakita kanimo ug kalooy, ug nahibalo nga ikaw gidaugdaug, ug nagluwas kanimo ug nagluwas kanimo gikan sa pagpatay.
31 Apan adto sa mainit nga kaligoanan, ug kiskisan ang imong ulo, ug putla ang imong mga kuko, ug ilisan ang imong mga saput, ug lingawa ang imong kaugalingon

sulod sa kap-atan ka adlaw, aron ikaw makahimo ug maayo sa imong kaugalingon ug mouswag sa imong kahimtang ug sa kolor sa imong nawong. mahimong mobalik kanimo.'
32 Unya gihubo sa hari ang iyang mahalon nga saput, ug gisul-ob kini sa Haiqâr, ug si Haiqâr nagpasalamat sa Dios ug mihatag ug katahuran sa hari, ug miadto sa iyang puloy-anan nga malipayon ug malipayon, nga nagdayeg sa Labing Halangdon nga Dios.
33 Ug ang mga tawo sa iyang panimalay nangalipay uban kaniya, ug ang iyang mga higala ug ang tanan nga nakadungog nga siya buhi nangalipay usab.

KAPITULO 5

Ang letra sa "mga tigmo" gipakita kang Ahikar. Ang mga batang lalaki sa mga agila. Ang una nga "eroplano" nga pagsakay. Adto sa Ehipto. Si Ahikar, nga usa ka tawo sa kaalam adunay usab pagbati sa pagpakatawa. (Bersikulo 27).
1 Ug iyang gibuhat ingon sa gisugo sa hari kaniya, ug mipahulay sulod sa kap-atan ka adlaw.
2 Unya iyang gisul-ob sa iyang kaugalingon ang iyang labing matahum nga bisti, ug miadto nga nagkabayo ngadto sa hari, uban sa iyang mga ulipon sa luyo niya ug sa atubangan niya, nga nagmaya ug nagmaya.
3 Apan sa diha nga si Nadan, ang anak nga lalake sa iyang igsoon nga babaye, nakasabut sa nahitabo, ang kahadlok midakup kaniya ug ang kalisang, ug siya nalibog, nga wala mahibalo sa iyang buhaton.
4 Ug sa diha nga si Haiqâr nakakita niini siya misulod ngadto sa atubangan sa hari ug nangumosta kaniya, ug siya mibalik sa pagtimbaya, ug mipalingkod kaniya sa iyang kiliran, nga nagaingon ngadto kaniya,
'O akong minahal nga Haiqâr! Tan-awa kining mga sulat nga gipadala kanamo sa Ginoo nga hari sa Ehipto human niya madungog nga gipatay ka.
5 Gipasuko nila kami ug gidaog kami, ug daghan sa mga tawo sa among nasod ang nangalagiw ngadto sa Ehipto tungod sa kahadlok sa buhis nga gipadala sa hari sa Ehipto aron pangayoon kanamo.
6 Unya gikuha ni Haiqâr ang sulat ug gibasa kini ug nasabtan ang sulod niini.
7 Unya siya miingon sa hari. 'Ayaw kasuko, O akong ginoo! Ako moadto sa Egipto, ug igauli ko ang mga tubag kang Faraon, ug igapakita ko kaniya kini nga sulat, ug ako motubag kaniya mahitungod sa mga buhis, ug akong pabalikon ang tanan nga nangalagiw; ug ibutang ko sa kaulawan ang imong mga kaaway sa panabang sa Labing Halangdon nga Dios, ug tungod sa Kalipay sa imong gingharian.
8 Ug sa diha nga ang hari nakadungog niini nga pakigpulong gikan kang Haiqâr siya nalipay uban sa usa ka dakung kalipay, ug ang iyang kasingkasing midako ug siya mipakita kaniya ug kalooy.
9 Ug si Haiqâr miingon sa hari: Hatagi ako ug usa ka paglangan sa kap-atan ka adlaw aron ako makahunahuna niini nga pangutana ug makadumala niini. Ug ang hari mitugot niini.
10 Ug si Haiqâr miadto sa iyang puloy-anan, ug iyang gisugo ang mga mangangayam sa pagkuha ug duha ka batan-ong agila alang kaniya, ug ilang gidakop sila ug gidala sila ngadto kaniya: ug iyang gisugo ang mga maghahabol sa mga pisi sa paghabol ug duha ka pisi nga gapas alang kaniya, ang matag usa kanila. duha ka libo ka maniko ang gitas-on, ug iyang gipakuha ang mga panday ug gisugo sila sa paghimo ug duha ka dagkong kahon, ug ilang gibuhat kini.
11 Unya mikuha siya ug duha ka gagmayng bata, ug naggugol sa matag adlaw sa paghalad ug mga nating karnero ug sa pagpakaon sa mga agila ug sa mga batang lalaki, ug gipasakay ang mga bata sa likod sa mga agila, ug iyang gigapos sila sa usa ka lig-on nga higot, ug gihigot ang kable sa mga tiil. sa mga agila, ug himoa nga sila molupad pataas sa hinayhinay matag adlaw, ngadto sa gilay-on nga napulo ka maniko, hangtud nga sila maanad ug matudloan niini; ug sila mibangon sa tanang gitas-on sa pisi hangtud sila miabut sa langit; ang mga lalaki naa sa ilang likod. Unya iyang gibira sila ngadto sa iyang kaugalingon.
12 Ug sa diha nga si Haiqâr nakakita nga ang iyang tinguha natuman na iyang gisugo ang mga bata nga lalaki nga sa diha nga sila dad-on sa itaas ngadto sa langit sila mosinggit, nga nagaingon:
13 Dad-i kami ug yutang kolonon ug bato, aron makatukod kami ug usa ka kuta alang kang Faraon nga hari;
14 Ug ang Haiqâr wala gayud mahuman sa pagbansay kanila ug sa pagbansay kanila hangtud nga sila nakaabut sa labing posible nga punto (sa kahanas).
15 Unya iyang gibiyaan sila ug miadto siya sa hari ug miingon kaniya: Oh akong ginoo! ang buhat nahuman sumala sa imong tinguha. Tumindog ka uban kanako aron ikapakita ko kanimo ang katingalahan.
16 Busa ang hari mitindog ug milingkod uban kang Haiqâr ug miadto sa usa ka halapad nga dapit ug nagpadala sa pagdala sa mga agila ug sa mga batang lalaki, ug si Haiqâr migapos kanila ug gibuhian sila ngadto sa hangin sa tanang gitas-on sa mga pisi, ug sila misugod sa pagsinggit iya silang gitudloan. Unya iyang gibira sila ngadto sa iyang kaugalingon ug gibutang sila sa ilang mga dapit.
17 Ug ang hari ug sila nga uban kaniya nahibulong sa dakung kahibulong: ug ang hari mihalok kang Haiqar sa taliwala sa iyang mga mata, ug miingon kaniya: Lakaw sa pakigdait, Oh akong hinigugma! O garbo sa akong gingharian! ngadto sa Ehipto ug tubaga ang mga pangutana ni Paraon ug gibuntog siya pinaagi sa kusog sa Labing Halangdon nga Diyos.'
18 Unya siya nanamilit kaniya, ug midala sa iyang kasundalohan ug sa iyang kasundalohan ug sa mga batan-ong lalaki ug sa mga agila, ug miadto sa mga puloy-anan sa Ehipto; ug sa pag-abut niya, siya miliso paingon sa yuta sa hari.
19 Ug sa diha nga ang mga katawhan sa Ehipto nahibalo nga si Senakerib mipadala ug usa ka tawo sa iyang Privy Council aron sa pagpakigsulti kang Paraon ug sa pagtubag sa iyang mga pangutana, sila midala sa balita ngadto kang hari Paraon, ug siya mipadala ug usa ka

pundok sa iyang mga Privy Councils aron sa pagdala kaniya ngadto sa iyang atubangan. .
20 Ug siya miadto ug miadto sa atubangan ni Faraon, ug mihatag ug katahuran kaniya ingon sa angay pagabuhaton sa mga hari.
21 Ug siya miingon kaniya: Oh akong ginoong hari! Si Sennacherib nga hari nagadayeg kanimo uban ang madagayaon nga pakigdait ug kusog, ug dungog.
22 Kag ginpadala niya ako, nga isa sang iya mga ulipon, agud nga masabat ko ikaw sang imo mga pamangkot, kag matuman ang tanan mo nga handum: kay nagpadala ka sa pagpangita gikan sa akon ginoo nga hari sing tawo nga magatukod sa imo sing kuta sa tunga sang langit ug yuta.
23 Ug ako pinaagi sa tabang sa Labing Halangdon nga Diyos ug sa imong halangdon nga pabor ug sa gahom sa akong ginoong hari motukod niini alang kanimo sumala sa imong gitinguha.
24 Apan, Oh ginoo ko nga hari! ang imong gipamulong niini mahitungod sa buhis sa Egipto sulod sa tulo ka tuig--karon ang kalig-on sa usa ka gingharian mao ang higpit nga hustisya, ug kon ikaw makadaug ug ang akong kamot walay kahanas sa pagtubag kanimo, unya ang akong ginoong hari magpadala kanimo ug buhis nga imong gihisgutan.
25 Ug kong ako nakatubag kanimo sa imong mga pangutana, kini magpabilin kanimo nga ipadala ang bisan unsa nga imong gipamulong sa akong ginoong hari.
26 Ug sa pagkadungog ni Faraon niadtong pakigpulonga, siya nahibulong ug nalibog tungod sa kagawasan sa iyang dila ug sa katahum sa iyang sinultihan.
27 Ug ang hari nga si Faraon miingon kaniya: Oh tawo! kinsay imong ngalan?' Ug siya miingon: Ang imong alagad mao si Abiqâm, ug ako usa ka gamay nga hulmigas sa mga hulmigas ni hari Sennacherib.
28 Ug si Faraon miingon kaniya: Wala ba ang imong ginoo nga may labing hataas pa nga pagkahalangdon kay kanimo, nga siya nagpadala kanako ug usa ka diyutay nga olmigas aron sa pagtubag kanako, ug sa pagpakigsulti kanako?
29 Ug si Haiqâr miingon kaniya: Oh akong ginoo nga hari! Nanghinaut ako sa Dios nga Labing Halangdon nga akong matuman ang anaa sa imong hunahuna, kay ang Dios uban sa mga mahuyang aron iyang libugon ang mga kusgan.'
30 Unya si Paraon misugo nga sila kinahanglan mag-andam ug usa ka puloy-anan alang kang Abiqâm ug maghatag kaniya og kompay, karne, ug ilimnon, ug ang tanan nga iyang gikinahanglan.
31 Ug sa diha nga kini natapus, sa tapus ang tulo ka adlaw si Faraon nagbisti sa iyang kaugalingon sa purpura ug pula, ug milingkod sa iyang trono, ug ang tanan niyang mga bistidor ug ang mga kadagkuan sa iyang gingharian nanagtindog uban sa ilang mga kamot nga gikrus, ang ilang mga tiil nagkaduol, ug ang ilang mga ulo giduko.
32 Ug si Faraon nagpasugo sa pagpakuha kang Abiqam, ug sa diha nga siya gipaatubang na kaniya, siya mihatag ug katahuran sa iyang atubangan, ug mihalok sa yuta sa iyang atubangan.
33 Ug ang hari nga si Faraon miingon kaniya: Oh Abiqam, kang kinsa ako mahisama? ug ang mga halangdon sa akong gingharian, kang kinsa sila sama?'
34 Ug si Haiqâr miingon kaniya: Oh akong ginoo nga kaubanan, ikaw sama sa dios-dios nga si Bel, ug ang mga principe sa imong gingharian sama sa iyang mga alagad.
35 Ug siya miingon kaniya: Lakaw, ug bumalik ka dinhi ugma. Busa si Haiqâr miadto sumala sa gisugo kaniya ni hari Paraon.
36 Ug sa pagkaugma si Haiqâr miadto sa atubangan ni Faraon, ug miyukbo, ug mitindog sa atubangan sa hari. Ug si Faraon gibistihan sa mapula nga bulok, ug ang mga harianon nanagbisti ug puti.
37 Ug si Faraon miingon kaniya: Oh Abiqam, kang kinsa ako sama? ug ang mga halangdon sa akong gingharian, kang kinsa sila sama?'
38 Ug si Abiqâm miingon kaniya: Oh akong ginoo! ikaw sama sa adlaw, ug ang imong mga alagad sama sa mga sagbayan niini.' Ug si Faraon miingon kaniya: Umadto ka sa imong puloy-anan, ug umadto ka dinhi ugma.
39 Unya si Paraon nagsugo sa iyang Sawang sa pagsul-ob ug lunsay nga puti, ug si Paraon nagbisti sama kanila ug milingkod sa iyang trono, ug iyang gisugo sila sa pagkuha kang Haiqâr. Ug siya misulod ug milingkod sa iyang atubangan.
40 Ug si Faraon miingon kaniya: Oh Abiqam, kang kinsa ako sama? ug ang akong mga halangdon, kang kinsa sila sama?'
41 Ug si Abiqâm miingon kaniya: Oh akong ginoo! ikaw sama sa bulan, ug ang imong mga halangdon sama sa mga planeta ug mga bitoon.' Ug si Faraon miingon kaniya: Lakaw, ug ugma dinhi ka.
42 Unya si Faraon misugo sa iyang mga alagad sa pagsul-ob ug mga saput nga lainlaig bulok, ug si Faraon nagsul-ob ug pula nga velvet nga bisti, ug milingkod sa iyang trono, ug nagsugo kanila sa pagkuha kang Abiqâm. Ug siya misulod ug miyukbo sa iyang atubangan.
43 Ug siya miingon: Oh Abiqam, kang kinsa ako sama? ug ang akong mga kasundalohan, kang kinsa sila sama?' Ug siya miingon, 'Oh akong ginoo! ikaw sama sa bulan sa Abril, ug ang imong kasundalohan sama sa iyang mga bulak.'
44 Ug sa pagkadungog niini sa hari siya nalipay sa usa ka dakung kalipay, ug miingon: Oh Abiqâm! Sa unang higayon gitandi mo ako sa dios-dios nga si Bel, ug ang akong mga halangdon sa iyang mga alagad.
45 Ug sa ikaduhang higayon gitandi mo ako sa adlaw, ug ang akong mga halangdon sa mga silaw sa adlaw.
46 Ug sa ikatulo nga higayon imong gitandi ako sa bulan, ug ang akong mga halangdon sa mga planeta ug mga bitoon.
47 Ug sa ikaupat nga higayon imo akong gitandi sa bulan sa Abril, ug ang akong mga halangdon sa iyang mga bulak. Apan karon, O Abiqâm! suginli ako, imong ginoo, hari nga si Sennacherib, kang kinsa siya sama? ug ang iyang mga halangdon, kang kinsa sila sama?'

48 Ug si Haiqâr misinggit sa makusog nga tingog ug miingon: Ipahalayo kanako ang paghisgot sa akong ginoo nga hari ug ikaw milingkod sa imong trono. Apan tumindog ka sa imong mga tiil, aron sultihan ko ikaw kong kang kinsa ang akong ginoong hari nahisama ug kang kinsa ang iyang mga principe nahisama.
49 Ug si Paraon naglibog tungod sa kagawasan sa iyang dila ug sa iyang kaisog sa pagtubag. Unya si Faraon mitindog gikan sa iyang trono, ug mitindog sa atubangan ni Haiqâr, ug miingon kaniya: Suginli ako karon, aron ako makaila kong kinsa ang imong ginoo nga hari sama, ug ang iyang mga principe, kong kang kinsa sila nahisama.
50 Ug si Haiqâr miingon kaniya: Ang akong ginoo mao ang Dios sa langit, ug ang iyang mga halangdon mao ang mga kilat ug ang dalugdog, ug sa diha nga siya buot mohuros ang hangin ug ang ulan mobundak.
51 Ug siya misugo sa dalugdog, ug kini modan-ag ug moulan, ug siya mopugong sa adlaw, ug kini dili mohatag sa iyang kahayag, ug ang bulan ug ang mga bitoon, ug sila dili molingi.
52 Ug siya nagsugo sa unos, ug kini mihuros ug ang ulan mibundak ug kini nagyatak sa Abril ug naglaglag sa iyang mga bulak ug sa iyang mga balay.'
53 Ug sa pagkadungog ni Faraon niini nga pakigpulong, siya nalibog sa hilabihan gayud, ug naligutgut sa usa ka dakung kaligutgut, ug miingon kaniya: Oh tawo! isulti kanako ang kamatuoran, ug pahibaloa ako kon kinsa ka gayud.'
54 Ug siya misulti kaniya sa kamatuoran. 'Ako si Haiqâr ang eskriba, labing bantugan sa Privy Councilors ni hari Sennacherib, ug ako ang iyang vizier ug ang Gobernador sa iyang gingharian, ug ang iyang Chancellor.'
55 Ug siya miingon kaniya, 'Ikaw nagsulti sa kamatuoran niini nga pulong. Apan kami nakadungog mahitungod kang Haiqâr, nga si hari Sennacherib mipatay kaniya, apan ikaw daw buhi ug maayo.'
56 Ug si Haiqâr miingon kaniya, 'Oo, mao kana, apan ang pagdayeg sa Dios, nga nasayud sa tinago, kay ang akong ginoo nga hari nagsugo kanako sa pagpatay, ug siya mituo sa pulong sa mga mahugaw nga tawo, apan ang Ginoo miluwas. kanako, ug bulahan siya nga nagasalig kaniya.
57 Ug si Faraon miingon kang Haiqâr: Lakaw, ug ugma ania ka dinhi, ug suginli ako ug usa ka pulong nga wala pa gayud nako madungog gikan sa akong mga harianon, bisan sa katawohan sa akong gingharian ug sa akong yuta.

KAPITULO 6

Ang lansis molampos. Gitubag ni Ahikar ang matag pangutana ni Paraon. Ang mga batang lalaki sa mga agila mao ang kinapungkayan sa adlaw. Ang Wit, nga talagsa rang makaplagan sa karaang Kasulatan, gipadayag sa Bersikulo 34-45.
1 Ug si Haiqâr miadto sa iyang puloy-anan, ug misulat ug usa ka sulat, nga nagaingon niini sa ingon niini:
2 Gikan kang Senakerib nga hari sa Asiria. ug ang Ninive ngadto kang Faraon nga hari sa Egipto.
3 'Ang kalinaw maanaa kanimo, Oh akong igsoon! ug unsa ang among ipahibalo kanimo pinaagi niini mao nga ang usa ka igsoon nagkinahanglan sa iyang igsoon, ug mga hari sa usag usa, ug ang akong paglaum gikan kanimo mao nga ikaw magapahulam kanako og siyam ka gatus ka talento nga bulawan, kay ako nagkinahanglan niini alang sa pagkaon sa pipila sa mga sundalo, aron, ako makagasto niini alang kanila. Ug sa dili madugay ipadala ko kini kanimo.'
4 Unya iyang gipilo ang sulat, ug gihatag kini kang Faraon sa pagkaugma.
5 Ug sa diha nga siya nakakita niini, siya nalibog ug miingon kaniya, 'Sa pagkatinuod wala pa ako makadungog sa bisan unsa nga sama niini nga pinulongan gikan kang bisan kinsa.'
6 Unya si Haiqâr miingon kaniya: Sa pagkatinuod kini usa ka utang nga imong nautang sa akong ginoong hari.
7 Ug kini gidawat ni Faraon, nga nagaingon: Oh Haiqâr, kini sama kanimo nga maminatud-on sa pag-alagad sa mga hari.
8 Bulahan ang Dios nga naghimo kanimo nga hingpit sa kaalam ug nagdayandayan kanimo sa pilosopiya ug kahibalo.
9 Ug karon, Oh Haiqâr, adunay nahabilin nga among gitinguha gikan kanimo, nga ikaw kinahanglan magtukod ingon nga usa ka kastilyo taliwala sa langit ug yuta.'
10 Unya miingon si Haiqâr, 'Ang pagpamati mao ang pagtuman. Tukoron ko ikaw ug usa ka kastilyo sumala sa imong gusto ug pagpili; apan, O akong ginoo ako nag-andam kanamo ug apog ug bato ug yutang kolonon ug mga mamumuo, ug ako adunay batid nga mga magtutukod nga motukod alang kanimo sumala sa imong gusto.'
11 Ug ang hari nag-andam sa tanan niana alang kaniya, ug sila nangadto sa usa ka halapad nga dapit; ug si Haiqâr ug ang iyang mga anak nga lalake miadto niini, ug iyang gidala ang mga agila ug ang mga batan-ong lalake uban kaniya; ug ang hari ug ang tanan niyang mga harianon miadto ug ang tibook ciudad nanagtigum, aron sila makakita sa pagabuhaton ni Haiqâr.
12 Unya gibuhian ni Haiqâr ang mga agila gikan sa mga kahon, ug gihigot ang mga batan-ong lalaki sa ilang mga bukobuko, ug gihigot ang mga pisi sa mga tiil sa mga agila, ug gipalakaw sila sa hangin. Ug sila milupad ngadto sa itaas, hangtud nga sila nagpabilin sa taliwala sa langit ug sa yuta.
13 Ug ang mga batang lalaki misugod sa pagsinggit, nga nag-ingon, 'Pagdala ug mga tisa, pagdala ug yutang kolonon, aron among matukod ang kuta sa hari, kay kami nagbarog nga walay trabaho!'
14 Ug ang panon sa katawhan nanghitingala ug nangalibog, ug sila nahibulong. Ug ang hari ug ang iyang mga halangdon nahibulong.
15 Ug si Haiqâr ug ang iyang mga alagad misugod sa pagbunal sa mga mamumuo, ug sila naninggit alang sa kasundalohan sa hari, nga nag-ingon kanila, 'Dad-a ngadto sa batid nga mga mamumuo ang ilang gusto ug ayaw sila pugngi sa ilang buluhaton.'

16 Ug ang hari miingon kaniya: Nabuang ka; kinsay makadala ug bisan unsa kutob nianang gilay-on?'
17 Ug si Haiqâr miingon kaniya: Oh akong ginoo! unsaon namo pagtukod ug kastilyo sa kahanginan? ug kon ang akong ginoo nga hari ania pa, siya makatukod unta ug daghang mga kastilyo sa usa ka adlaw.'
18 Ug si Faraon miingon kaniya: Lakaw, Oh Haiqâr, ngadto sa imong puloy-anan, ug pahulay, kay kita nanghunong sa pagtukod sa kuta, ug ugma umari ka kanako.
19 Unya si Haiqâr miadto sa iyang puloy-anan ug sa pagkaugma nagpakita siya sa atubangan ni Paraon. Ug si Faraon miingon: Oh Haiqâr, unsay balita mahitungod sa kabayo sa imong ginoo? kay sa diha nga siya nagbahihi didto sa yuta sa Asiria ug sa Ninive, ug ang among mga baye makadungog sa iyang tingog, sila managpanganak.
20 Ug sa diha nga si Haiqâr nakadungog niini nga pakigpulong siya miadto ug mikuha ug usa ka iring, ug gigapus siya ug misugod sa paghampak kaniya sa usa ka mabangis nga pagbunal hangtud nga ang mga Egiptohanon nakadungog niini, ug sila miadto ug misulti sa hari mahitungod niini.
21 Ug si Faraon nagpasugo sa pagpakuha kang Haiqâr, ug miingon kaniya: Oh Haiqâr, nganong naglatos ka sa ingon niini, ug nagbunal niadtong amang nga mananap?
22 Ug si Haiqâr miingon kaniya, Ginoo ko nga hari! sa pagkatinuod siya nakahimo ug usa ka mangil-ad nga buhat nganhi kanako, ug takus niini nga pagbunal ug pagbunal, kay ang akong ginoong hari nga si Sennacherib mihatag kanako ug usa ka maayong manok, ug siya adunay usa ka kusgan nga tinuod nga tingog ug nahibalo sa mga takna sa adlaw ug sa gabii.
23 Ug ang iring mibangon niining gabhiona ug gipunggotan ang iyang ulo ug milakaw, ug tungod niini nga buhat gitratar ko siya niining pagdagmal.'
24 Ug si Faraon miingon kaniya: Oh Haiqâr, nakita ko gikan niining tanan nga ikaw tigulang na ug anaa na sa imong pagkatigulang, kay sa taliwala sa Egipto ug Ninive adunay kan-uman ug walo ka parasang; ug giunsa niya paglakaw niining gabhiona ug giputol. ang ulo sa imong manok ug mobalik ka?'
25 Ug si Haiqâr miingon kaniya: Oh akong ginoo! Kong adunay ingon niana ka gilay-on sa taliwala sa Egipto ug Ninive, unsaon pagkadungog sa imong mga baye sa kabayo sa diha nga ang kabayo sa akong ginoong hari nagbahihi ug nanganak? ug sa unsang paagi ang tingog sa kabayo makaabot sa Ehipto?'
26 Ug sa pagkadungog ni Paraon niana, siya nahibalo nga si Haiqâr mitubag sa iyang mga pangutana.
27 Ug si Faraon miingon: Oh Haiqâr, buot ko nga buhatan mo ako ug mga pisi sa balas sa dagat.
28 Ug si Haiqâr miingon kaniya: Oh ginoo ko nga hari, sugoa sila sa pagdala kanako ug usa ka pisi gikan sa tipiganan sa bahandi aron mahimo ko ang usa nga sama niini.
29 Unya si Haiqâr miadto sa luyo sa balay, ug nagbuslot ug mga buho sa baluron nga baybayon sa dagat, ug mikuha ug usa ka hakop nga balas sa iyang kamot, balas sa dagat, ug sa diha nga ang adlaw misubang, ug misulod ngadto sa mga lungag, siya mikaylap. ang balas sa adlaw hangtod nga kini nahimong ingon sa hinabol sama sa mga pisi.
30 Ug si Haiqâr miingon, 'Sugoa ang imong mga sulugoon sa pagkuha niini nga mga pisi, ug bisan kanus-a nimo kini gusto, ako maghabol kanimo sa pipila nga sama kanila.'
31 Ug si Faraon miingon: Oh Haiqâr, kami adunay usa ka galingan nga bato dinhi ug kini nabuak, ug ako buot nga ikaw motahi niini.
32 Unya si Haiqâr mitan-aw niini, ug nakakaplag ug laing bato.
33 Ug siya miingon kang Faraon: Oh akong ginoo! Ako usa ka dumuloong: ug ako walay galamiton sa pagpanahi.
34 Apan buot ko nga ikaw mosugo sa imong matinud-anon nga mga magsapatos sa pagputol sa mga awiwit gikan niini nga bato, aron ako makatahi niana nga galingan nga bato.'
35 Unya nangatawa si Paraon ug ang tanan niyang mga kadagkoan. Ug siya miingon, 'Dalaygon ang Labing Halangdon nga Dios, nga naghatag kanimo niini nga salabutan ug kahibalo.'
36 Ug sa diha nga si Faraon nakakita nga si Haiqâr nakadaug kaniya, ug mibalik kaniya sa iyang mga tubag, siya dihadiha nadasig, ug nagsugo kanila sa pagpangolekta alang kaniya sa tulo ka tuig nga buhis, ug sa pagdala kanila ngadto sa Haiqâr.
37 Ug iyang gihubo ang iyang mga saput ug gisul-ob sila kang Haiqar, ug sa iyang mga sundalo, ug sa iyang mga alagad, ug mihatag kaniya sa galastohan sa iyang panaw.
38 Ug siya miingon kaniya: Lakaw sa pakigdait, Oh kusog sa iyang ginoo, ug garbo sa iyang mga mananambal! aduna bay usa sa mga Sultan nga imong gusto? Ipangomusta ako sa imong ginoong hari nga si Sennacherib, ug suginli siya kong giunsa namo siya pagpadala ug mga gasa, kay ang mga hari kontento sa diyutay.
39 Unya si Haiqar mitindog, ug mihalok sa mga kamot sa hari nga si Faraon, ug mihalok sa yuta sa iyang atubangan, ug nanghinaut kaniya sa kusog ug sa pagpadayon, ug sa kadagaya sa iyang tipiganan, ug miingon kaniya: Oh akong ginoo! Gihangyo ko kanimo nga walay usa sa atong mga katagilungsod nga magpabilin sa Ehipto.
40 Ug si Faraon mitindog ug nagpadala ug mga tigpahibalo sa pagmantala sa kadalanan sa Egipto nga walay usa sa mga tawo sa Asiria o Ninive nga magpabilin sa yuta sa Egipto, kondili nga sila mouban sa Haiqâr.
41 Unya si Haiqâr miadto ug nanamilit kang Faraon nga hari, ug mipanaw, nga nangita sa yuta sa Asiria ug Ninive; ug siya adunay pipila ka mga bahandi ug daghang bahandi.
42 Ug sa diha nga ang balita miabut kang hari Sennacherib nga si Haiqâr moabut, siya migula sa pagsugat kaniya ug nagmaya sa hilabihan uban sa dakung kalipay ug migakos kaniya ug mihalok kaniya, ug miingon kaniya, 'Maayo ka sa balay: Oh kaubanan!

akong igsoon nga si Haiqâr, ang kusog sa akong gingharian, ug garbo sa akong gingharian.
43 Pangayoa kong unsay imong mabatonan gikan kanako, bisan pa kong ikaw nagatinguha sa katunga sa akong gingharian ug sa akong mga kabtangan.
44 Unya miingon si Haiqâr ngadto kaniya, Oh ginoo ko nga hari, mabuhi ka sa walay katapusan! Ipakita ang kalooy, Oh ginoo ko nga hari! ngadto kang Abu Samîk puli kanako, kay ang akong kinabuhi anaa sa mga kamot sa Dios ug sa iyaha.'
45 Unya miingon si Sennacherib nga hari, 'Pagpasidunggan kanimo, Oh akong hinigugma nga Haiqâr! Akong himoon ang estasyon ni Abu Samîk nga eskrimador nga labaw sa tanan nakong Privy Councilors ug akong mga paborito.'
46 Unya ang hari misugod sa pagpangutana kaniya kon sa unsang paagi siya nakig-uban kang Paraon sukad sa iyang unang pag-abot hangtod nga siya mipahawa gikan sa iyang atubangan, ug giunsa niya pagtubag ang tanan niyang mga pangutana, ug giunsa niya pagdawat ang buhis gikan kaniya, ug ang mga kausaban. sa bisti ug sa mga regalo.
47 Ug si Sennacherib nga hari nalipay sa usa ka dakung kalipay, ug miingon kang Haiqâr, 'Kuhaa ang imong gusto niining buhisa, kay ang tanan anaa ra sa imong kamot.'
48 Ug si Haiqâr sa tunga-tunga: 'Himoa nga ang hari mabuhi sa walay katapusan! Wala akoy laing gitinguha kondili ang kaluwasan sa akong ginoong hari ug ang pagpadayon sa iyang pagkagamhanan.
49 O akong ginoo! unsa may akong buhaton sa bahandi ug sa susama niini? apan kong ikaw magapakita ug kalooy kanako, ihatag kanako si Nadan, ang anak nga lalake sa akong igsoon nga babaye, aron ako mabayran kaniya sa iyang gibuhat kanako, ug ihatag kanako ang iyang dugo, ug ako mawalay sala niini.
50 Ug si Sennacherib nga hari miingon: Kuhaa siya, kay gihatag ko siya kanimo. Ug gikuha ni Haiqâr si Nadan, ang anak nga lalake sa iyang igsoon nga babaye, ug gigapus ang iyang mga kamot sa mga talikala nga puthaw, ug gidala siya ngadto sa iyang puloy-anan, ug gibutangan siya ug usa ka mabug-at nga talikala sa iyang mga tiil, ug gihigot kini sa usa ka hugot nga higot, ug sa tapus siya gigapus sa ingon iyang gilabay siya. ngadto sa usa ka mangitngit nga lawak, tupad sa dapit nga pahulayanan, ug gitudlo si Nebu-hal ingon nga magbalantay ibabaw kaniya sa paghatag kaniya ug usa ka tinapay ug diyutay nga tubig kada adlaw.

KAPITULO 7

Ang mga sambingay ni Ahikar diin iyang gikompleto ang edukasyon sa iyang mga pag-umangkon. Makapaikag nga mga simile. Gitawag ni Ahikar ang batang lalaki nga nindot nga mga ngalan. Dinhi natapos ang istorya ni Ahikar.
1 Ug sa diha nga si Haiqâr mosulod o mogula, iyang gikasab-an si Nadan, ang anak nga lalake sa iyang igsoon nga babaye, nga nagaingon kaniya nga maalamon:
2 'Oh Nadan, akong anak! Gibuhat ko kanimo ang tanan nga maayo ug maayo ug gigantihan mo ako tungod niini sa daotan ug daotan ug sa pagpatay.
3 'Oh akong anak! kini giingon sa mga proverbio: Siya nga dili mamati uban sa iyang igdulungog, sila magapamati kaniya uban sa pagbugkos sa iyang liog.'
4 Ug si Nadan miingon: Ngano man nga nasuko ka kanako?
5 Ug si Haiqâr miingon kaniya, 'Tungod kay gipadako ko ikaw, ug gitudloan ko ikaw, ug gihatagan ko ikaw ug dungog ug pagtahud ug gihimo ikaw nga bantugan, ug gimatuto ko ikaw sa labing maayo nga kaliwatan, ug gipalingkod ikaw sa akong dapit aron ikaw mahimo nga akong manununod. dinhi sa kalibotan, ug gipamatay mo ako ug gibalusan mo ako sa akong kadaotan.
6 Apan ang Ginoo nasayud nga ako nasayop, ug Siya miluwas kanako gikan sa mga butang nga imong giandam alang kanako, kay ang Ginoo moayo sa masulub-on nga mga kasingkasing ug mobabag sa masina ug mapahitas-on.
7 O anak ko! ikaw alang kanako nahimo nga sama sa tanga nga sa diha nga kini moigo sa tumbaga, molagbas niini.
8 O anak ko! sama ka sa gasela nga mikaon sa mga gamot sa buang, ug kini midugang kanako karong adlawa ug ugma sila motago sa akong mga gamot.
9 O anak ko! ikaw ang nakakita sa iyang kauban nga hubo sa tugnaw nga panahon sa tingtugnaw; ug mikuha siya ug bugnaw nga tubig ug gibuboan siya niini.
10 O anak ko! ikaw alang kanako sama sa usa ka tawo nga mikuha ug bato, ug gisalibay kini ngadto sa langit aron sa pagbato sa iyang Ginoo niini. Ug ang bato wala maigo, ug wala makaabut sa igo nga kataas, apan nahimo kini nga hinungdan sa pagkasad-an ug sala.
11 O anak ko! kon ikaw nagpasidungog kanako ug nagtahod kanako ug namati pa unta sa akong mga pulong ikaw mahimo unta nga akong manununod ug maghari sa akong mga kamandoan.
12 O akong anak! hibaloi nga kon ang ikog sa iro o sa baboy napulo ka maniko ang gitas-on dili kini makaabot sa bili sa kabayo bisan kon kini sama sa seda.
13 O anak ko! Naghunahuna ako nga ikaw mahimo nga akong manununod sa akong kamatayon; ug tungod sa imong kasina ug sa imong pagkamapahitas-on nagtinguha sa pagpatay kanako. Apan giluwas ako sa Ginoo gikan sa imong pagkamalimbongon.
14 O akong anak! ikaw alang kanako sama sa usa ka lit-ag nga gipahamutang sa pundok sa kinalibang, ug dihay miabut nga usa ka goryon ug nakakaplag sa lit-ag nga gipahimutang. Ug ang goryon miingon sa lit-ag, "Unsay imong gibuhat dinhi?" Miingon ang lit-ag, "Ako nag-ampo dinhi sa Dios."
15 Ug ang sayaw nangutana usab niini: Unsa ba ang sanga sa kahoy nga imong gihawid? Miingon ang lit-ag, “Kana usa ka batan-ong kahoy nga oak nga akong gisandigan sa panahon sa pag-ampo.”
16 Miingon ang lark: "Ug unsa kanang butanga sa imong baba?" Miingon ang lit-ag: "Mao kana ang pan ug mga pagkaon nga akong gidala alang sa tanan nga gigutom ug mga kabus nga moduol kanako."

17 Miingon ang labud: "Nan, moanhi ba ako sa unahan ug mokaon, kay gigutom ako?" Ug ang lit-ag miingon kaniya, "Umari ka sa unahan." Ug ang lark miduol aron kini, makakaon.
18 Apan migimaw ang lit-ag ug gisakmit ang labud sa liog niini.
19 Ug ang lake mitubag ug miingon sa lit-ag, "Kon kana mao ang imong tinapay alang sa gigutom nga Dios dili modawat sa imong mga limos ug sa imong mga maayong buhat.
20 Ug kon kana mao ang imong pagpuasa ug ang imong mga pag-ampo, ang Dios dili modawat gikan kanimo bisan sa imong pagpuasa o sa imong pag-ampo, ug ang Dios dili mohingpit sa unsay maayo mahitungod kanimo."
21 O anak ko! ikaw alang kanako (sama sa) usa ka leon nga nakighigala sa usa ka asno, ug ang asno naglakaw sa atubangan sa leon sulod sa usa ka panahon; ug usa ka adlaw ang leon milukso sa asno ug mikaon niini.
22 O anak ko! ikaw alang kanako sama sa usa ka bunglayon diha sa trigo, kay kini walay kaayohan sa bisan unsa, kondili nagadaot sa trigo ug nagaut-ot niini.
23 O anak ko! ikaw nahisama sa usa ka tawo nga nagpugas ug napulo ka takus nga trigo, ug sa diha nga ting-ani na, siya mibangon ug nag-ani niini, ug nagani niini, ug naggiok niini, ug naghago niini sa hilabihan gayud, ug nahimo nga napulo. taksanan, ug ang iyang agalon miingon niini: "Oh ikaw nga tapulan nga butang! ikaw wala motubo ug ikaw wala mokubos."
24 O anak ko! ikaw alang kanako sama sa usa ka langgam nga gisalibay ngadto sa pukot, ug siya wala makaluwas sa iyang kaugalingon, apan siya mitawag sa mga langgam, aron iyang ihulog sila uban sa iyang kaugalingon ngadto sa pukot.
25 O akong anak! ikaw alang kanako sama sa iro nga bugnaw, ug kini misulod sa balay sa magkukulon aron sa pagpainit.
26 Ug sa diha nga kini mainit na, kini misugod sa pag-uwang kanila, ug ilang gigukod kini ug gibunalan, aron kini dili makapaak kanila.
27 O akong anak! ikaw alang kanako sama sa baboy nga misulod sa init nga kaligoanan uban sa mga tawong dekalidad, ug sa paggula niini gikan sa init nga kaligoanan, kini nakakita ug usa ka mahugaw nga bangag, ug kini nanaug ug milamoy niini.
28 O akong anak! ikaw alang kanako sama sa kanding nga miduyog sa iyang mga kauban sa ilang pagpaingon sa paghalad, ug kini wala makaluwas sa iyang kaugalingon.
29 O anak ko! ang iro nga wala pakan-a sa iyang pagpangayam nahimong pagkaon sa mga langaw.
30 O akong anak! ang kamot nga wala maghago ug dili modaro ug (nga) hakog ug malimbungon pagaputlon gikan sa iyang abaga.
31 O akong anak! ang mata diin ang kahayag dili makita, ang mga uwak molukat niini ug moibut niini.
32 O anak ko! ikaw alang kanako sama sa usa ka kahoy kansang mga sanga ilang gipamutol, ug kini nag-ingon kanila: Kong may butang kanako nga wala diha sa inyong mga kamot, sa pagkatinuod kamo dili makahimo sa pagputol kanako.
33 O anak ko! sama ka sa iring kang kinsa sila miingon: "Biyai ang pagpangawat hangtud nga kami makahimo alang kanimo ug usa ka kutay nga bulawan ug pakan-on ka sa asukar ug mga almendras."
34 Ug siya miingon: Ako wala malimot sa buhat sa akong amahan ug sa akong inahan.
35 O akong anak! nahisama ka sa bitin nga nagsakay sa tunokon nga sapinit sa diha nga didto siya sa taliwala sa suba, ug usa ka lobo nakakita kanila ug miingon, "Ang kadautan ibabaw sa kadautan, ug himoa nga siya nga labi pang dautan kay kanila ang magtultol sa duha."
36 Ug ang bitin miingon sa lobo, Ang mga nating carnero ug ang mga kanding ug ang mga carnero nga gikaon mo sa tibook mong kinabuhi, igauli mo ba sila sa ilang mga amahan ug sa ilang mga ginikanan o dili?
37 Miingon ang lobo, "Dili." Ug ang bitin miingon kaniya, "Sa akong hunahuna ikaw mao ang labing dautan kanamo."
38 O akong anak! Gipakaon ko ikaw sa maayong pagkaon ug wala mo ako pakan-a ug uga nga pan.
39 O anak ko! Gihatagan ko ikaw ug asukal nga tubig. inom ug maayong arnibal, ug wala mo ako hatagi ug tubig gikan sa atabay aron mainom.
40 O anak ko! Gitudloan ko ikaw, ug gipadako ko ikaw, ug nagkalot ka ug usa ka tagoanan alang kanako, ug gitagoan mo ako.
41 O anak ko! Gimatuto ko ikaw sa labing maayo nga pagmatuto ug gibansay ko ikaw sama sa usa ka taas nga cedro; ug imo akong gituis ug gibawog.
42 O akong anak! kini mao ang akong paglaum mahitungod kanimo nga ikaw motukod kanako og usa ka kinutaang kastilyo, nga ako unta matago gikan sa akong mga kaaway diha niini, ug ikaw nahimo kanako nga sama sa usa nga naglubong sa kahiladman sa yuta; apan ang Ginoo nalooy kanako ug nagluwas kanako gikan sa imong lipatlipat.
43 O anak ko! Gihangyo ko ikaw nga maayo, ug gibalusan mo ako sa kadautan ug pagdumot, ug karon luyahon ko ang paglukit sa imong mga mata, ug himoon ko ikaw nga kalan-on sa mga iro, ug putlon ang imong dila, ug putlon ko ang imong ulo sa sulab sa espada, ug balus kanimo ang imong dulumtanan nga mga buhat.'
44 Ug sa pagkadungog ni Nadan niini nga pakigpulong gikan sa iyang uyoan nga si Haiqâr, siya miingon: 'O akong uyoan! buhata kanako sumala sa imong kahibalo, ug pasayloa ako sa akong mga sala, kay kinsa bay nakasala sama kanako, o kinsa ba ang nagpasaylo sama kanimo?
45 Dawata ako, Oh akong uyoan! Karon ako mag-alagad diha sa imong balay, ug hinloan ko ang imong mga kabayo, ug silhigan ko ang kinalibang sa imong kahayupan, ug pakan-on ko ang imong mga carnero, kay ako dautan ug ikaw matarung: ako ang sad-an ug ikaw ang mapasayloon.'
46 Ug si Haiqâr miingon kaniya, 'Oh anak ko! ikaw sama sa kahoy nga walay bunga sa daplin sa tubig, ug ang iyang agalon naninguha sa pagputol niini, ug kini

miingon kaniya, "Ibalhin ako ngadto sa laing dapit, ug kon dili ako mamunga, putla ako."
47 Ug ang iyang agalon miingon kaniya: Ikaw sa daplin sa tubig wala makapamunga, unsaon nimo pagpamunga kong ikaw atua sa laing dapit?
48 O akong anak! ang tigulang nga agila mas maayo pa kay sa batan-on sa uwak.
49 O anak ko! sila miingon sa lobo, "Palayo gikan sa mga karnero kay ang ilang mga abog makadaut kanimo." Ug ang lobo miingon, "Ang mga labok sa gatas sa karnero maayo alang sa akong mga mata."
50 O anak ko! ilang gipaadto ang lobo sa eskwelahan aron siya makakat-on sa pagbasa ug sila miingon kaniya, "Isulti ang A, B." Siya miingon, "Kordero ug kanding sa akong kampanilya"
51 O akong anak! ilang gibutang ang asno sa lamesa ug siya nahulog, ug misugod sa pagligid sa iyang kaugalingon sa abug ug ang usa miingon, "Paligira siya sa iyang kaugalingon, kay kini mao ang iyang kinaiya, siya dili mausab.
52 O akong anak! ang panultihon napamatud-an nga midagan: "Kon ikaw manganak ug usa ka batang lalaki, tawga siya nga imong anak, ug kon ikaw magmatuto ug usa ka bata, tawga siya nga imong ulipon."
53 O akong anak! siya nga nagabuhat ug maayo makasugat ug maayo; kag sia nga nagahimo sang malaut magasugata sang malaut, kay ang Ginuo magabalos sa isa ka tawo suno sa sukdanan sang iya binuhatan.
54 O akong anak! unsa pa ang akong igaingon kanimo labaw pa niining mga pulonga? kay ang Ginoo nahibalo sa tinago, ug nahibalo sa mga misteryo ug sa mga tinago.
55 Ug siya magabalus kanimo, ug magahukom, sa taliwala kanako ug kanimo, ug magabalus kanimo sumala sa imong kamingawan.
56 Ug sa diha nga si Nadan nakadungog niana nga pakigpulong gikan sa iyang uyoan nga si Haiqâr, siya nanghubag diha-diha dayon ug nahimong sama sa usa ka gihuyop nga pantog.
57 Ug ang iyang mga sanga nanghubag ug ang iyang mga bitiis ug ang iyang mga tiil ug ang iyang kilid, ug siya gikunis-kunis ug ang iyang tiyan nabuak ug ang iyang mga sulod nagkatibulaag, ug siya namatay, ug namatay.
58 Ug ang iyang kaulahian mao ang kalaglagan, ug siya miadto sa impyerno. Kay kadtong nagakalot ug gahong alang sa iyang igsoon mahulog niini; ug siya nga nagbutang ug mga lit-ag mabitik niini.
59 Mao kini ang nahitabo ug (kung unsa) ang among nakaplagan mahitungod sa sugilanon ni Haiqâr, ug ang pagdayeg sa Diyos hangtod sa kahangtoran. Amen, ug kalinaw.
60 Kini nga talaan natapos uban sa tabang sa Diyos, hinaot nga Siya bayawon! Amen, Amen, Amen.